

odlomci iz knjige “ Sai Baba govori o odnosima“

Uvod

Ova je knjiga za malobrojne – za one malobrojne koji ne samo da žele znati nego su i spremni i u mogućnosti da u djelo pretvore ono što im imam reći.

Mnogo, jako je mnogo ljudi danas u potrazi. No oni su zbog svoje karme i negativnih utjecaja ovoga doba rijetko sposobni ići jednostavnim putem prema sreći. Njima nije moguće učiti kroz riječi, već moraju kroz ono što proživljavaju spoznati da se nalaze na krivom putu.

Krivih puteva ima beskrajno mnogo. Suprotno tome, ispravan je put samo jedan.

Ispravan put vam se čini teškim zato što ste zavedeni i rijetko vidite, odnosno rijetko želite vidjeti posljedice svojeg ponašanja.

Ja diktiram ovu knjigu kako bi oni malobrojni dobili upute, a mnogi drugi barem saznali kakav je put koji traže – iako vjeruju da će ga negdje drugdje naći.

Ja svoju ljubav ne dijelim. Moja se ljubav prostire na sve. Posebno se brinem o onima koji su u zabludi. Zbog njih sam i došao. Za njih stvaram uvijek nanovo nove događaje da bi što je moguće brže uz pomoć proživljavanja naučili ono što im pisana riječ još ne može prenijeti.

Postoje međutim i mnogi koji redovito dolaze k Meni i koji se uglavnom drže duhovnih pravila koje Ja učim, ali koji glede odnosa, nisu na ispravnom putu. Veselilo bi me, kada bi oni ovu knjigu vrlo ozbiljno shvatili i pažljivo je čitali. Mogla bi im uštedjeti mnoge boli i patnje.

Ova knjiga nije psihološka knjiga, iako primjenjuje psihološke izraze i predlaže psihološke vježbe. Ona vodi svoje porijeklo iz jednog mnogo obuhvatnijega i dubljeg učenja koje seže sve do najprvotnijih korijena metafizike.

Ova knjiga sadrži istinu koja bi te trebala učiniti sretnim jer ona seže do u temeljnu bit tvogega Sebstva. Ova ti istina pokazuje na koji način možeš stvoriti prisnu vezu između sebe, svojeg partnera i Boga. Samo ako povežeš to troje, doći ćeš do onoga što stalno tražiš: do istinske, stalne i ispunjavajuće sreće.

Iz razloga što ovo nije psihološka knjiga, Ja se ne zadržavam na pojašnjavanju određenih djela, koja spominjem.

Blagoslivljam rad Phyllis Krystal. Zato ističem njezinu knjigu *Razoriti unutarne okove*. Kome se dakle, dogodi da možda neke stvari ne shvati, neka pročita detaljna objašnjenja koja ona sadrži.

Nadalje, iako znam da je to Stephanu v. Stepskom-Doliwi neugodno i da će me bezbroj puta pitati je li da to napiše, preporučujem, posebno terapeutima, njegovu knjigu *Teorija i tehnika analitičke terapije tijela*. Isto tako svim zainteresiranima preporučujem *Veliku knjigu zdravlja* Edgara Caycea jer ona prenosi mnoga jednostvna, a istodobno i vrlo djelotvorna sredstva liječenja.

Bilo bi još mnogo toga za reći, ali ovdje nije ni vrijeme ni mjesto da se dalje izjašnjavam o knjigama, teorijama i terapeutima.

Na kraju ti želim još nešto staviti na srce: Ja ću Svoja učenja u ovoj knjizi uvijek iznova ponavljati, ne da bih ti dosađivao, već zato što znam da samo neprekidno ponavljanje čini da nešto stvarno spoznaš. Neka te ta ponavljanja ne smetaju, već uživaj u njima kao u daru od Mene. Ova ti knjiga ne bi trebala biti teškom ili te čak učiniti potištenim, već bi ti trebala prirediti radost, radost, radost – kao i cijeli život.

Jer radost je Moja misija, a time i Moj dar tebi.

SATHYA SAI BABA

DANAŠNJA "FILOZOFIJA"

Odnosi su danas velika tema. O tome su objavljene bezbrojne knjige. Napisani su mnogi članci. Samim odnosima to, čini se, ne pomaže jer ima sve više rastava. Broj je rastava toliko porastao da u mnogim velikim gradovima Zapada gotovo svaki drugi brak završava rastavom. Kako to objasniti, uzevši u obzir da ima dovoljno savjeta, terapija i seminara ?

Problem je u prvome redu u predodžbama o vrijednostima koje se danas zastupaju.

Objašnjenje je uzroka jednostavno: bez istinskih vrijednosti, ni jedna veza ne može se održati na dulje vrijeme. No upravo takve vrijednosti danas nedostaju.

Nedostaje i znanje o duhovnosti, o istinskoj vjeri u samoga sebe, u druge ljude i u Boga.

Drugim riječima: danas nedostaje znanje o dharmi (ispravnosti), o dubljim pravilima s obzirom na odnose.

Svrha je ove knjige da ti ta pravila učini pristupačnima.

Ova pravila želim položiti u tvoje ruke kako bi Kozmičko svjetlo ponovno sjalo u tvome srcu, iz njega u tvoje partnerstvo i u tvoju okolinu, a iz nje se razlijevalo na sve strane.

Božica Pohota

U današnje vrijeme, cijelim svijetom vlada božica Pohota. Ona sve ljude navodi da vjeruju kako je uživanje najviši cilj u životu. Tko je doživio najviši užitak, tko je postigao cilj ? Nasuprot tome, Ja pitam: koji cilj ? Jer užitak je samo stanje između dva stanja u kojima užitka nema. To stanje ne samo da je prolazno, već se i veoma brzo mijenja u svoju suprotnost, u patnju. Tko je dakle, sklon užitak smatrati najvišim ciljem ? Odgovor glasi: ljudi koji su svoj stvarni cilj izgubili iz vida, koji ne poznaju sebe i svoje određenje i zato jure za svime što blista i što svjetluca.

Današnji ljudi jure za užicima. A što je rezultat ? Razoreni brakovi, razorene obitelji, povrijeđena srca, izgubljene nade. Čovjek koji juri za užitkom kao ciljem svog života, najprije doživi razočaranje, a zatim ogorčenost. On sumnja u sebe, u ljude, u svijet, u Boga. On najprije gubi iz vida svoj cilj, i napokon zapada u depresije i nedefinirane strahove. Ljudska je psiha vrlo ranjiva. Ma koliko se ljudi pravili snažnima, u dnu svojih srca svi su vrlo osjetljivi. Zato čovjek teži nekoj neoborivoj istini, čvrstom sidru s pomoću kojeg bi mogao sebe, svoj život i svoju dušu najprije učvrstiti, a zatim i vezati o njega. Uživanje ne može biti tim ciljem zato što je odveć napostojano. Ono zato dovodi ljude do razočaranja i zbnjenosti.

Posljedica je toga da je čovjek usmjeren na uživanja osamljen. Zato je današnji čovjek tako razočaran, toliko očajan. Tako duboko povrijeđen.

Ponekog će možda takvo gledište začuditi. On će ga možda smatrati pretjeranim i distancirati se od njega. Drugome će u njemu nedostajati pozitivno držanje. Ali pozitivno mišljenje, o kojem ću još detaljnije govoriti, ne smije se zamijeniti sa sljepoćom.

Današnji svijet nalazi se na rubu provalije. To je činjenica o kojoj je riječ. Ta je činjenica uvjetovala Moj dolazak. Ja sam se inkarnirao jer sam vidio kamo će ljude odvesti njihova usmjerenost na užitke. Ja sam došao da bih spasio ovaj svijet. Ja ću postići svoj cilj. Presudni korak u postizanju tog cilja sastoji se u iscjeljivanju odnosa. Zdravi odnosi stvaraju zdrava srca. Zdrava srca stvaraju zdrave ljude. Zdravi ljudi stvaraju zdravu okolinu. Zdrava okolina stvara zdrav svijet.

Pohota kao životni cilj stvara upravo suprotnost tome. Zašto ? Zato što je pohota uvijek povezana sa strastvenošću.

Strastvenost

Strastvenost otkriva svoj karakter već i samim svojim imenom *Leiden-schaft*. Drugim riječima strastvenost stvara patnju.¹

Ja razlikujem dva oblika strastvenosti: jednu, koja se živi u čvrstoj vezi koja se temelji na ljubavi, i drugu, koja s ciljem da se postigne maksimalni užitek vodi od jednog do drugog odnosa.

U oba ova oblika strastvenost dovodi do patnje jer i kod sigurnog i ljubavljive ispunjenog odnosa dolazi dan, kada i na ljubavi zasnovano zajedništvo mora doživjeti pretvorbu. To je uvijek u većoj ili manjoj mjeri povezano s rastankom, razočaranjem, tugom ili čak osjećajem ostarjelosti.

U odnosu koji se temelji na ljubavi taj trenutak pretvorbe otvara put novim horizontima. Bez ljubavi, međutim, taj razvoj prije ili poslije dovodi do prekida odnosa, zato što se uz pomoć novog odnosa nastoji ponovno rasplamsati strastvenost.

Danas mnogi ljudi na sve zamislive načine traže strastvenost, jer im svi mogući učitelji, autori, političari, gurui i terapeuti kažu da je ona cilj, da je ona ispunjenje života.

No čim netko doživi neuspjeh na putu prema tom cilju te pita za razlog svog neuspjeha, svi ti sumnjivi učitelji svaljuju krivnju na njega samog. Tome se vrlo stručno objašnjava da je negdje pogriješio. Da treba "više raditi na sebi". Postati otvorenijim. Više se "opustiti". Nitko mu ne kaže da je sam cilj pogrešan. Da kroz strastvenost i pohotu nikada ne može steći trajnu sreću, a o blaženstvu da i ne govorimo. Tako on nastavlja svoje traganje. On najčešće luta od partnera do partnera i sve više i više zatvara svoje srce, tj. ono mjesto na kojem bi mogao naći svoju sreću.

Strastvenost je snažan osjećaj. A vi volite snažne osjećaje. Zato vas je i moguće tako lako zavesti. Vi sebi ne možete zamisliti da sreća može biti sasvim tiha, sasvim mirna, gotovo nepokretna. Vi mislite da je poželjno sve ono što je kreštavo, bučno, što je "intenzivno".

Strastvenost s njezinom bučnom, snažnom naravi čini vam se kao da je ona upravo ono pravo. No strastvenost je velika varalica. Ona obećava sreću ali na kraju donosi nesreću. Ona ti obećava lijepe osjećaje, ali ti na kraju zatvara srce. Ona ti obećava zadovoljstvo, ali ono što s pomoću nje nalaziš jest nemir, nezadovoljstvo i nesreća.

(Iz knjige 'Sai Baba govori o psihoterapiji'):

Naime, većina se ljudi uopće ne žele odreći svojih problema. Zašto ne? Zato što otpuštanje problema i nalaženje temeljnog rješenja znači odvratanje od ega i priklanjanje Sebstvu.

Zbog toga je rad na problemima ponekad tako varav: to često vodi **obrađivanju simptoma** a time i **ego ostvarenju**, jer podstiče otpore.

Naprotiv, rad na **stvarnim uzrocima**, znači **temeljno rješavanje** problema, vodi do **ostvarenja Sebstva**. To je bitna razlika – o čemu ću još govoriti u poglavlju o temeljnoj postavi.

Razlika između ego ostvarenja i ostvarenja Sebstva dolazi do izražaja u razlici između potrage za trenutnim i potrage za temeljnim rješenjem: između potrage za strastvenošću i potrage za srećom.

Glavni je problem u tome da **ljudi ovog vremena strastvenost pretpostavljaju sreći – a terapeuti upadaju u to, jer često ni sami ne traže niti poznaju nešto drugo!**

...

Tko traži strastvenost, još je daleko od cilja. Strastvenost stvara patnju, nemir, stvara vezanosti i uzrokuje ponovno utjelovljenje.

Razočaranje

Mnogi danas ništa tako čeznutljivo ne traže kao strastvenost. I što nalaze? Jedno razočaranje za drugim. Zašto? Jer strastvenost neizbježno vodi do raz-očaranja. Raz-očaranjem naime završava varka. Varka je u

¹ Igra riječi: leiden = patnja, schaffen = stvarati, Prim. prev.

samoj strastvenosti. Naposljetku, na tome mjestu ti pitaš: "Zašto ? Zašto mora svaka strastvenost dovesti do razočaranja ? Nije li to užitku, a time i tjelesnosti, neprijateljska ideologija koju zastupaš ?"

Vjeruj mi, istina je upravo suprotna od onoga što ti misliš. Jedva da postoji nešto štetnije za tijelo, nego što je to strastvenost i pohota – a posebno ako nisu čvrsto ugrađeni u odnos. Ne zato što bi tijelo bilo loše, a njegove potrebe nedostojne, nego zato što s njima krivo postupate. Zato Ja zastupam čvrst, trajan odnos. Samo u takvom odnosu mogu strastvenost i požuda naći siguran okvir. Time želim reći da samo brak pretvara strastvenost u ljubav i time je dovodi srcu, a ne odvodi od njega, što se bez tog čvrstog okvira obavezno događa. Jedino čvrsta institucija braka uvjetuje da strastvenost ne dovede do razočaranja i da se dvoje ljudi mogu sresti, a da njihova srca ne budu ranjena.

Današnjim ljudima to čudno zvuči. Vi se svakodnevno u tolikoj mjeri susrećete sa sasvim suprotnim predodžbama, odnosno bombardirani ste s njima, da ste uvjereni kako su one točne i mislite da će vam Moje učenje oduzeti nešto što vam je dragocijeno. Ovdje je upravo suprotan slučaj: samo ljubav, koja je istinska alternativa strastvenosti, može spriječiti potpuno uništenje svijeta. Ljubav stvara, daje, obnavlja. Ona je istinsko disanje svijeta. Ona je bit sveukupnog postojanja. Suprotno tome, strastvenost je samo prolazna pojava i zato je uvijek prati razočaranje.

Razočaranja je međutim već bilo dovoljno na ovome svijetu. Zato je došlo vrijeme da otvorite oči: Ljubav *nije* jednaka strastvenosti. Strastvenost *ne vodi* sreći. Ljubav ne razočarava.

Ako u tvom odnosu prevladavaju promjenjivi osjećaji, ako ih doživljavaš kao destruktivne za jednog od vas ili čak za oboje, ali se uvijek nanovo osjećaš privučeni svome partneru, tada to nije ljubav već strastvenost. Vi ste već bili toliko često i toliko duboko razočarani da više ništa ne vjerujete. Posebno ne vjerujete da postoji trajna sreća, da je ti možeš naći i da se mjesto *na kojem je možeš naći* nalazi u tebi. Znači li to da sreću trebaš naći *u sebi*, dakle *bez* partnera ? Nalazi li se možda rješenje kako izbjeći razočaranja u redovništvu? Naravno da ne ! Zar bi to bilo rješenje, kada bi se npr. automehaničar koji je zaposlen popravkom generatora na nekom automobilu, zadovoljio time da ga izvadi i baci kako bi otklonio kvar ?

Odnosi postoje zato da bi ljudi učili zajedno i jedan od drugoga. A što trebaš naučiti ? Trebaš doći u kontakt sa svojim Sebstvom i postići trajnu sreću. Ako to imaš naučiti kroz neku vezu, tada redovništvo ne znači ništa drugo, nego bijeg od nje. A kako prije ili poslije završava svaki bijeg ? Razočaranjem.

Zadaća je ove knjige međutim upravo suprotna. Njoj nije svrha da saznaš kako ćeš postići razočaranje, to već u dovoljnoj mjeri znaš odavno. Svrha je ove knjige da ti pokaže kako možeš biti sretan sa samim sobom i sa svojim partnerom.

Prezir

Razočaranje koje nastaje iz potrage za strastvenošću i koje čini da sve više i više sumnjaš u odnos ili čak zdvajaš, ima kao trajnu posljedicu da sve više i više sumnjaš u samoga sebe. Možeš imati besprijekorne racionalne razloge za svoje odluke, svoje nezadovoljstvo i svoje rastave, ali *emocionalno* te takav život nagrizi. U dubini svog srca ti tražiš nešto sasvim drugo, nego što je ono što živiš. Doživljavanje mnogih različitih partnerstva najprije dovodi do sumnje u sebe samoga, a zatim do prezira.

U dubini srca ti svaki prekinuti odnos doživljavaš kao neuspjeh. Svejedno koliko pogreški nađeš kod partnera i svejedno ako si razočaran te se ne osjećaš krivim ili čak misliš da si prevaren, usprkos svemu ostaje neporeciva slijedeća činjenica: ti si sebi svoga partnera odabrao sebi svojom slobodnom voljom. Nisi bio silom zavezan s njime i nisi bio prisiljen dijeliti svoj život s njime protiv svoje slobodne volje. Zato ostaje činjenica: svejedno koliko krivnje na njemu bilo, od mnogih mogućih partnera ti si upravo *njega* odabrao. Toj odgovornosti ne možeš izbjeći.

Znanje o njoj nosiš u dubini svog srca, iako možda navodiš posve drugačija objašnjenja.

Ta te odgovornost, koju si ne želiš priznati, nagrizi. Upravo zato što se ne želiš suočiti s njom, ona te nagrizi još više. Ti na jednoj od svojih dubljih razina svjesno ili nesvjesno osjećaš da si ne želiš priznati nešto što je od odlučujućeg značenja, da nemaš hrabrosti suočiti se sa temeljnom istinom. Zbog takvog odnosa prema ovako važnoj istini, ti ne možeš cijeniti sam sebe. Skrivaš nešto, što je od presudnog značenja za tvoje ponašanje prema drugima.

Poštovanje prema sebi samome nastaje kroz unutarnju jasnoću. Ako nisi u svojoj nutринi čist, još k tome na račun drugih, ne možeš imati poštovanja prema sebi. Iz nepoštovanja vremenom nastaje odbojnost, iz odbojnosti prezir.

Ako imaš hrabrosti suočiti se sa svojim osobnim pogreškama, tada možeš poštovati samog sebe, a time ti postaje mogućim poštovati i druge ljude. Tko poštuje samoga sebe, taj poštuje i druge. Druge jednadžbe

nema. Ni jedan čovjek ne može tvrditi da prezire druge, ali da sebe poštuje. Svetac ne prezire nikoga, već poštuje sve ljude zato što je ostvario sebe i ima poštovanja prema sebi.

Slijedeći zakon koji moraš poznavati i poštovati jest: često mijenjanje partnera ne dovodi samo do prezira, već i do gubitka dostojanstva. Ni jedan čovjek ne može živjeti u dostojanstvu i imati stalno nove partnere. Ovdje postaje posebno jasnim ono što i inače vrijedi: *Čovjek je svjetlosno biće koje mora živjeti u skladu s jasnim Kozmičkim zakonima da bi postao sretnim.* Ti zakoni nisu stvoreni da bi te ograničili, da bi ti oduzeli slobodu ili čak štetili. Sasvim suprotno, božanski zakoni daju ti okvir unutar kojeg možeš sigurno boraviti na Zemlji i postići svoj cilj.

Zato poštuj samoga sebe. Poštuj svoje roditelje. Poštuj svojeg partnera. Poštuj svoju djecu. I poštuj kako svoje roditelje tako i svojeg partnera u svojoj djeci. To znači: poštuj osobine i nasljeđe, koje su tvoja djeca dobila od tvojeg partnera, tvojih roditelja i od roditelja tvoga partnera.

Ako ti to možeš, tada si neopterećen i zadovoljan, tada si sretan i slobodan.

...

Danas se nalazite na ovome stupnju. Iskušavate sve što je moguće zamisliti. Prikazujete se kao da ste sasvim zadovoljni svojim životom. No u dubini vašega srca izgleda savim drugačije. Vi ste u stvarnosti duboko očajni. Vaše trošenje alkohola, cigareta, droga, tableta, televizije i partnera govori jasnim jezikom. Vi ste velikim dijelom već digli ruke od sebe. Više se ne nadate nikakvu izlazu, a o putu da i ne govorimo. Vi jasno vidite kako sve oko vas postaje sve lošije – i pokušavate spasiti posljednju mrvicu ravnoteže na taj način da zatvarate oči.

...

Zato nemoj odustajati, već odustani od ispunjavanja svoga srca krivim zadovoljstvima koja ga zatvaraju.

...

Čakre

Želim ti objasniti još nešto. Ti možda misliš da se tvoja sloboda sastoji i u tome da se ne osvrćeš na ljudske zakone i "zastarjela" moralna pravila. Naravno da se možeš tako ponašati. Ali to ima posljedice o kojima ću uskoro govoriti. Postavlja se pitanje, je li ono što smatraš zastarjelim moralom stvarno zastarjelo, ili možda sadrži nešto što odražava Božanski Red i zato ne može, odnosno ne smije biti izmijenjeno.

Jedan je primjer za ovo danas vrlo raširen običaj da muškarci i žene spavaju zajedno, a da nisu u braku. Ta "novost" smatra se velikim postignućem jer obećava slobodu da se *prije* stupanja u čvrstu vezu iskuša odgovaraju li muškarac i žena jedno drugome.

Taj običaj, na koji vi gledate kao na novostečenu slobodu, protivan je Božjem zakonu jer je Bog protiv toga da se ljudi na takav način zbližavaju, kao što je to slučaj kod seksualnosti, i da na to gledaju kao na pokušaj, na pokus. Negativne posljedice takva držanja svuda se mogu vidjeti. Poslije ću se još vratiti na to.

Za sada spomenimo samo toliko da čovjek posjeduje sedam čakri. Točno uzevši, ima ih više od sedam, ali ovdje govorim samo o najpoznatijim. Ti finomaterijalni centri nastaju ubrzo nakon rođenja i nestaju sat ili dva nakon smrti. Svaka od čakri ima svoju posebnu boju. Na primjer, druga ili tzv. seksualna čakra u idealnom je slučaju zlatnožuta. Ona međutim poprima smeđu boju ako pojedinac ima seksualni odnos sa svojim partnerom bez crkvenog blagoslova. Ako počini bračnu nevjeru, ta čakra postaje crnom. Događa li se to s različitim partnerima, na crnoj se boji pojavljuje zelenkasti odsjaj. Vidiš dakle: nije samo Bog "moralan", i Njegovo je Stvaranje također.

Ti bi na ovom mjestu mogao prigovoriti da valjda i nije toliko važno je li seksualna čakra zlatnožuta ili crna kao noć. Da bih odgovorio na tu primjedbu, moram ti objasniti način djelovanja te čakre. Ona određuje protok energije u području zdjelice. Ako je zlatnožuta, onda energija teče na idealan način, što čini da su spolni organi optimalno opskrbljeni krvlju. Što je čakra tamnija, to su organi lošije opskrbljeni, zbog čega postaju osjetljiviji na klice, bakterije i viruse, kojih doduše uvijek ima, ali tek onda dobiju šansu da izraze svoje djelovanje ako organi nisu u dovoljnoj mjeri energetski opskrbljeni. Ta neopskrbljenost uzrokom je što oba partnera obole od neke spolne bolesti, nakon što su zajedno spavali. Oni se možda međusobno optužuju. Točno uzevši, oboje imaju pravo jer su svojim ponašanjem stvorili prikladne uvjete za bolest koja se zatim pojavila. To vrijedi za sve bolesti, sve do raka i side.

Ti možda misliš da te želim plašiti. Ja to sigurno ne želim jer te strah slabi, a Ja te nastojim ojačati. Zato te želim sveobuhvatno informirati i sačuvati od dviju opasnosti: prvo od tjelesnih bolesti, kako sam gore napisao. Kao drugo, želim da ne izgubiš iz očiju svoj cilj. Tvoj cilj jest blaženstvo. Njega možeš postići samo ako je tvoje tijelo zdravo, razum jasan a narav uravnotežena. Preuranjena slabost mogla bi jako otežati tvoje namjere, pa čak i onemogućiti. Nemoj misliti da ti želim otežati život, već se pitaj je li tvoj život tako lak kao što bi mogao i trebao biti. Ja nastojim u tvoj život unijeti svjetlo, koje već tako dugo tražiš. Moja je želja da te ispunim s toliko mnogo ljubavi da postaneš sposoban otkriti svoju veliku ljubav, zbog čega će tvoj odnos procvjetati. Idi dio puta uz Mene i onda se odluči. Ne slušaj jeftina rješenja koja se svuda nude. Imaj povjerenja u Mene jer Ja poznajem i put i cilj.

(Iz knjige 'Sai Baba govori o svijetu i Bogu'):

"Kaži mi Ahmede, od koga trebam tražiti oprost?"

"Od svakoga, tko je bio izravno ili neizravno pogođen time što se nisi držao dharme jednobračnosti.

1. sve žene s kojima si bio;
2. partnere tih žena, koji su na bilo koji način povezani s činjenicom da si ti bio s tim ženama;
3. od Boga, zato što si imao odnose bez Njegova blagoslova;
4. također bi trebao od Boga tražiti oprost zbog toga što si imao odnose za koje uopće nisi ni htio nikakva blagoslova, jer tim odnosima već od početka nisi pridavao nikakvo veće značenje;
5. trebao bi se ispričati sebi samome i oprostiti sebi što si toliko slabo cijenio samoga sebe, da si se upletao u tako nejasne i egoistične odnose;
6. trebao bi tražiti oprost i u Juanite, što si joj doduše bio vjeran u srcu, ali ne i mislima, željama i tijelom.

Ovo je jako važno za tebe. Jer svatko, tko je u prošlosti imao odnose, trebao bi tražiti oprost od partnera."

Kao i svaki puta kada bi čuo nešto važno, Juan je neko vrijeme šutio. Razmišljao je o tome što je čuo i pustio da odzvanja u njemu. Polako i zamišljeno pio je čaj. Tada, nakon što je prošlo neko vrijeme, reče: "Osjećam da je važno to što kažeš, Ahmede. Ti znaš mnogo toga. Ali ja imam još jedno pitanje: kako da se ispričam? Moram li svakoga posebno posjetiti?"

"Važno pitanje ! Na njega ima dva odgovora: prvo, ne trebaš uspostaviti nikakav osobni kontakt, nego trebaš zamoliti Boga da tvoju molbu za oprostaj proslijedi dalje. To je savršen oblik isprike u ovom slučaju, jer Bog prosljeđuje dalje upravo ono što je ispravno i važno." – "Kako važno!" reče Juan. "A drugi odgovor ?" Ahmed se smiješio. "Zapazio si da sam spomenuo samo jedan. Razmišljaš i pratiš ! Drugi je odgovor da spolnost sve mijenja. Zauvijek. Tu nema više natrag. Postojali su društveni oblici gdje su ljudi mislili da je spolnost nešto posve banalno. Svatko je imao odnos sa svakim, a slijedećeg su se dana ponašali kao da ničega nije bilo. Sva su ta društva propala – ili će propasti. Spolnost je Božanska energija, jer ona stvara nov život. Tko nju ne poštuje, taj ne poštuje Boga ! Zbog toga ne bi smio imati kontakt s svojim bivšim partnericama. Što je bilo, bilo je. Natrag više nema. Nemoj ići natrag, nego se nastoj osloboditi time što ćeš tražiti oprost. I nemoj se sam ispričavati, nego zamoli Boga da tvoje isprike proslijedi dalje. Idi s Bogom i postani slobodnim !")

Mišljenje

Tebi se put čini teškim ? Imaš osjećaj kao da ti uzimam sve što si sebi tako teško izborio i stekao ? Vjeruj mi većina toga odigrava se samo u tvom mišljenju. Tvoje mišljenje uvjetuje da se osjećaš dobro ili loše. Tvoje mišljenje odlučuje je li nešto vidiš kao dobro ili loše, povoljno ili nepovoljno, korisno ili štetno. Tvoje mišljenje određuje tvoja raspoloženja. Tvoje mišljenje u velikoj mjeri određuje tvoju sudbinu jer je to snažan motor tvojih želja. Kada npr. ugledaš nešto, tvoje mišljenje odlučuje da bi to moglo biti korisno i već poželji tu stvar posjedovati.

Zato je tvoje mišljenje ono što u velikoj mjeri određuje tvoj unutarnji mir, odnosno nemir. Većina današnjih ljudi međutim uopće više ne može odlučivati između mira i nemira jer poznaje još jedino nemir. Za njih ne postoji alternativa. Nemaju nikakva izbora. Ako dođeš pod utjecaj nemira, on će u sve većoj i većoj mjeri

određivati tvoj život, sve dok potpuno ne ovlada tobom. To će tako ići toliko dugo dok više ne budeš mogao izdržati i jednoga dana ćeš se slomiti. Kada tvoje tijelo bude potpuno iscrpljeno, tada će i tvoje mišljenje, koje ga je do tada tjeralo na aktivnost, morati odustati. Sada, kad više ne možeš izbjeći miru jer te npr. neka bolest vezala uz krevet, sada je došao trenutak da počneš razmišljati o sebi. Ali ovaj put ne na način da bez protivljenja prihvaćaš sve što ti tvoje mišljenje prikazuje, već tako da sebe pitaš, npr., što tvoje srce kaže na sve to.

...

Zadovoljstvo je sve što je čovjeku potrebno i ono je najbolje jamstvo za dobre međusobne odnose. Ako si kao osoba zadovoljan, naći ćeš malo pogrešaka na svojem partneru, ako ih uopće nađeš. Ako ne vidiš pogreške ne dolaziš u iskušenje da kritiziraš. Ako ne kritiziraš, tada ne može doći do prepirke i u tom će slučaju u odnosima vladati mir, razumijevanje, priznanje i sloga.

Drži svoje mišljenje na uzdi.

Budi uvijek svjestan da je mišljenje predstupanj djelovanju i da krivo mišljenje lako dovodi do pogrešna djelovanja. Držati mišljenje na uzdi zbog toga znači i: pazi na svoje želje. Uvijek se pitaj pogoduju li tvoje želje tvojem odnosu ili bi mu mogle štetiti. Iskoristi snagu mišljenja na taj način da dobro razmisliš o svojim željama i posljedicama koje će nastati njihovim ispunjivanjem. Misli uvijek na to da mnogi, mnogi ljudi, kada se suoče sa posljedicama svojih ispunjenih želja, kažu: «Ah, da sam to barem *prije* znao!» Koristi se dakle, svojom moći razlučivanja (*viveka*) kako nikada ne bi morao izreći te riječi, posebno glede tvoga partnerstva.

...

Na žalost, neki krivo shvaćaju tu istinu, pokušavajući lebdjeti kroz život kao lažni sveci. Na takav se način prije rečeno ne smije shvatiti niti je smisao života u tome da lebdiš u oblacima., već je u tome da nađeš i školuješ svoju sposobnost razlučivanja. Ti ne prolaziš kroz tolike živote da bi postao sanjarem, već da bi mogao steći povjerenje iz razloga što posjeduješ znanje. Zato misliti na pozitivan način i prilaziti partneru na pozitivan način ne znači da moraš sve dopuštati i da ne smiješ ništa prigovoriti. Sasvim suprotno, jasno reći što se želi, a što ne želi, isto tako pripada u pozitivan odnos kao i pozitivno mišljenje. Ako ne kažeš što želiš, odnosno ne želiš, tvoj partner neće imati nikakav putokaz kojega bi se morao držati, i zato će *morati* prije ili poslije pogriješiti.

Ako si jasno rekao što želiš, to ipak ne znači da uvijek i smjesta možeš računati s ispunjenjem svojih želja.

Nedostatak pozitivna razmišljanja i nesposobnost da se kaže što se stvarno želi, među glavnim su razlozima zbog čega se danas toliko odnosi raspadaju. Mnogi su u te dvije točke toliko zakočeni da radije kreću u potragu za novim partnerom, u kojeg misle da će naći ono što im nedostaje u sadašnjem, umjesto da kažu što im treba. Pozitivno mišljenje i stjecanje povjerenja, to dvoje pripada među glavne stvari koje trebaš naučiti na ovoj Zemlji. Zbog toga si ovdje. Zato nemoj mijenjati partnera, već se prihvati svoje domaće zadaće: nauči reći što trebaš i vjeruj da ćeš to dobiti, k tome budi strpljiv. Cilj se naime sastoji u tome da budnim očima vidiš dane okolnosti i da usprkos tome budeš sposoban imati puno povjerenje. Sve drugo nije ništa drugo nego put do tog stanja.

Na kraju još nešto. Imaj uvijek na umu: ti postaješ onim što misliš. Ako misliš na Boga, postaješ Bogom. Misliš li na prah, postaješ prahom. Misli na Boga i postani dio beskrajna blaženstva.

...

Ista je stvar sa svime u životu. Ako želiš nešto napraviti, potrebna ti je sigurna, čvrsta polazna točka. Jedino čvrsto i sigurno u ovome svijetu je Bog. Ma koliko se sve mijenjalo. On je uvijek uz tebe. Nepokolebljivo.

Znaj još nešto: život određuju stalni usponi i padovi. Tvoj odnos danas može biti savršeno dobar, a već se sutra možeš suočiti s takvom krizom kakvu nikada ne bi smatrao mogućom. Tvoj ti je partner tada stran, neshvatljiv. Ti si iznenađen, povrijeđen, potresen.

U takvoj situaciji odlučujući je tvoj kontakt s Bogom. Bog je miran pol, koji ti je posebno nužno potreban u kriznim situacijama – što je i razlog zašto ljudi koji inače nikada ne misle na Boga, u nuždi počinju moliti. Bog je stabilan oslonac koji će te poduprijeti. On ti daje sigurnost koja ti je potrebna da bi sretno kročio kroz život. On ti daje snagu da možeš smotreno i otvoreno prići svome partneru.

...

Bog je mirujući pol na kojeg se ti i tvoj partner možete osloniti kada životne oluje bjesne oko vas. Bog je sigurnost koja čak i u najvećoj tmimi zrači svjetlom, koje ti daje snagu da vjeruješ u sretnu budućnost. Izreka dakle *ne* glasi: vjerovati znači ne znati, već drugačije: vjerovati znači znati da Bog kao vjeran prijatelj sve tako uređuje, da na kraju sve završava dobro za tebe.

Čvrsto vjerujem u to i olakšaj si život. Ma kako buran bio život oko tebe, budi uvjeren da je tako i budi vedar.

Bog ti je dao partnera, pa kako ti ne bi dao i svaku moguću pomoć da s tim partnerom nađeš zajednički put i sreću ?

Naravno da ti On pomaže, i to već traje milijunima godina.

Ti gledaš oko sebe i misliš: "O Bože, koliko je patnje u svijetu. Gdje si Bože ? " Bog je uvijek uz tebe. Bez Njega, patnje bi bile neizmjerne, a duše bi bile izgubljene. I još nešto: koliko ih ima koji Ga zazivaju ? Koji na Njega gledaju kao na svog najprisnijeg prijatelja ?

Izgrađuj svoj odnos prema Bogu, to je najsigurnija zaštita koju možeš imati dok boraviš na ovoj Zemlji.

...

Danas želim govoriti o nečem drugom, što s drugoga aspekta osvjetljava povezanost između duhovnosti i međusobnih odnosa.

Najbolja priprema za sretan brak naime nije u tome da se stječe iskustva s mnoštvom različitih osoba, već je to moralna čistoća, nevinost. To u ušima mnogih zvuči kao udarac o bubanj. Oni naime nevinost smjesta poistovjećuju s povratkom u srednji vijek. Moram priznati da za Mene ne postoji razlika u kvaliteti između srednjeg vijeka, renesanse ili kamenog doba. Za Mene je presudno jedino to kakav oblik suživota moraju muškarci i žene birati da bi bili *trajno* sretni. Pritom iskušavanje sasvim sigurno nije tako dobro da bi moglo polagati pravo na prvo mjesto. " Zašto ?" upitat ćeš. Sasvim jednostavno zato što ljudi ne bi trebali biti pokusni objekti (kao uostalom ni životinje). Svi su oni dijelovi čudesna Stvaranja i zaslužuju da se prema njima postupa s dužnim poštovanjem.

U privremenom odnosu nedostaje to međusobno poštovanje. Ako je netko u zajednici s partnerom pod pretpostavkom da to nije za trajno već samo za određeno vrijeme i kao pokus, tada on partnera ne poštuje. Ovakvo je stajalište karakteristično za doba Kali-juge, za sadašnje doba jer u današnje vrijeme poštovanje prema bilo kome ili bilo čemu nije baš u velikoj modi. Općenito bih mogao reći: vi ne cijenite ni Boga ni Njegovo stvaranje već uzimate ono što možete uzeti i ne razmišljate odveć o posljedicama. Na takav se način ponašate i u međusobnim odnosima. Uzimate ono što možete uzeti, rastajete se kada vam se nešto više ne sviđa, i ne poštuje ni sebe (i svoje *Sebstvo*) ni svojeg partnera. Zato izjavljujem: moralna je čistoća najbolja priprema za dobar međusobni odnos. Suzdržljivost ti daje dovoljno vremena i mogućnosti da se usredotočiš na sebe i da sve više poimaš tko si, što ti je potrebno i tko ti najbolje odgovara.

...

Ako ne želiš upasti u začarani krug razočaranja, preopterećenosti, bijega i ponovnog pokušaja, tada živi suzdržljivo, čime ćeš sebi dati vremena za svoj rast.

Intimnost

Nevinost na koju Ja mislim ima osim toga za cilj da nađe put *jednom jedinom* partnerstvu, i da dijeli seksualnost samo s *jednom jedinom* osobom. To je nevinost koja te ispunja snagom, koja ti daje dubinu i koja tvoj odnos čini blagoslovljenim. Ona to može zbog toga što je to jedini oblik koji omogućava istinsku intimnost. Što je više ljudi dijelilo s tobom tvoju seksualnost, tim je tvoja intima podijeljenija. Tvoje srce i tvoja seksualnost počivaljka su za dvoje, a nikako igralište za mnoge. Zato tu ima mjesta samo za dvoje ljudi, nakon što su se sjednili njihova srca u seksualnosti.

Ako samo s jednom osobom dijeliš svoje srce i seksualnost, tada se ni na koga ne moraš obazirati, ništa ne moraš objašnjavati, ničega se bojati, ništa dijeliti. Ništa te ne podsjeća na nešto što si već doživio, ništa ti nije čudno zato što ti slični ponavljanju nečega. Slično će se osjećati i tvoj partner.

Bit ćete pošteđeni od netaktičnosti, neugodnih slučajnosti, zajedničkih prijatelja i znanaca iz nekog od prijašnjih odnosa.

Mnogi danas misle da to na njih nema utjecaja. Ja na to kažem: kao prvo, na njih to ne utječe zato što (više) ne poznaju snagu jedne jedine intimnosti. Drugo, danas se rijetko sreće dvoje ljudi u kojih bi to za oboje bio prvi odnos i koji bi takvim ostao. Treće, većina je toliko pod utjecajem duha vremena i njemu pripadajuće

ideologije da uopće više ne zapaža gdje se zatvara ili je već zatvorena, gdje izbjegava istinsku bliskost i odnose.

Osim toga, u današnje vrijeme taktičnost i profinjeni osjećaji ne pripadaju baš u široko rasprostranjene osobine.

Kao četvrto, mnogi više uopće ne traže stvarnu bliskost i intimu. Oni su već toliko pozlijedeni i razočarani da više nikome ne dopuštaju da im se stvarno približi. Povrede iz prijašnjih odnosa jedan su od glavnih razloga teškoćama koje mnogi danas imaju sa svojim odnosima i u njima.

Ako se nasuprot tome, dvoje ljudi svjesno suzdržava od seksualnosti *prije* nego što stupi u stalnu vezu, oni se tada *svjesno* odlučuju jedno za drugo te stupaju u brak u kojem će biti složni kako u dobrim tako i u lošim vremenima: u takvu braku dolazi do intimnosti koja njihov odnos ispunja nenadmašivim intenzitetom.

To je zato idealan način na koji bi se muškarac i žena trebali naći i na koji bi trebali ostati sjedinjeni. Sve drugo je samo neuspjela imitacija i prema tome više ili manje nezadovoljavajuće.

Djevičanstvo

Ako govorimo o čistoći *prije* zasnivanja odnosa, tada se djevičanstvo razumije samo po sebi. Djevičanstvo je postalo velikom temom ne samo na Zapadu - iako je ovdje steklo posebno značenje kroz Djevicu Mariju.

Usprkos tome što posebno naglašavam značenje djevičanstva prije braka, ipak onakav pojam djevičanstva kako ga u mnogim zemljama shvaćaju i kako se prema njemu odnose smatram za ženu ponižavajućim mitom koji je nužno *morao* izgubiti svoje značenje.

U kako god velikoj mjeri današnje vrijeme bilo obilježeno egoizmom i bezobzirnošću, u tolikoj mjeri je raščistilo s krivim mitovima. To je nedvojbeno pozitivno. No negativno se sastoji u tome da nitko ne bi trebao raščišćavati tamo gdje ne može ponuditi bolji poredak te zbog toga nudi nešto lošije.

Duh današnjeg vremena raščistio je s mitom o djevičanstvu. Na žalost, učinio je to na račun čistoće i intimnosti. Mit o djevičanstvu morao je doći pod sumnju zato jer je seksualno neiskusnu ženu stavljao *iznad* supruge i majke. To je jednako unižavanju seksualnosti na razinu nečistoga. Time što se djevica smatra čišćom od supruge, obezvrijeđuje se kako ženska tako i muška seksualnost kao nešto nečisto. Takvo je stajalište iz osnova krivo i uzrokovalo je mnoge nesreće – pretvarajući se vrlo često u svoju suprotnost, kao što danas doživljavamo.

Istina je zato slijedeća: djevičanstvo je važno jer je ženskoj seksualnosti potrebna posebna zaštita, zbog toga što je žena preko svoje seksualnosti posebno povredljiva. Prvo, jer su ženski seksualni organi mnogo povredljiviji od muških. Drugo, jer je u žena seksualnost povezana sa dubljim emocijama, nego je to slučaj u muškaraca. I treće, jer seksualnost za ženu može imati mnogo, mnogo veće posljedice nego za muškarca.

O prvoj točki trebam reći samo toliko da je onaj koji prima uvijek povredljiviji i da zato muškarac treba biti pažljiv prema svojoj partnerici. Posebno na početku braka, muškarac nikad ne može biti u dovoljnoj mjeri pažljiv prema svojoj ženi – što vrijedi i za seksualne odnose.

Druga točka mnogim se muškarcima ne sviđa. Poneki muškarci, a posebno oni koji za sebe tvrde da su otvoreni, ali su u osnovi zatvoreni, vjeruju da su sposobni doživljavati barem toliko duboke emocije kao što to mogu žene. Istina je međutim da su psihički zdrave žene mnogo emocionalnije od muškaraca. Naravno da postoje i zatvorene žene, ali njih s obzirom na njihovu zatvorenost mnogi muškarci uvelike nadmašuju. Ženska sposobnost doživljavanja odnosa odražava se i u riječima "ona mu se predala".

U žena su naglašenije emocije, u muškaraca razum. To dolazi do izražaja posebno u njihovu odnosu kroz seks. U žene je seks uvijek povezan s osjećajima. Zato nesretni odnosi mogu ženu potpuno uništiti.

Nasuprot tome, muškarci mogu svoju seksualnost u mnogo većoj mjeri odijeliti od srca. Muškarac može biti preko seksa vezan za neku ženu i vjerovati kako je to velika ljubav, a da njegovo srce uopće ne sudjeluje u tome. To je jedan od razloga brutalnosti koju su neki muškarci sposobni izraziti prema svojoj partnerici.

Suprotno tome, žena reagira drugačije. Ona sebe npr. uvjerava da ima isključivo seksualne odnose s nekim muškarcem. Zapravo, ona ga voli ali osjeća kako njega zanima jedino njezina seksualnost, te se iz krivo shvaćene ljubavi zadovoljava time. Ili se ne usuđuje tražiti više sigurnosti jer ne vjeruje da je toga vrijedna.

Ovdje dolazimo do treće gore spomenute točke: seksualnost može za ženu imati velike posljedice. Za muškarca, naprotiv, u ekstremnom slučaju, odnos može trajati tek nekoliko sekundi. On tada napušta ženu i više se ne pojavljuje.

Te sekunde međutim mogu za ženu značiti trudnoću. Dijete u svakom slučaju iz temelja mijenja život žene, a posebno ako otac izbjegava odgovornost. Ta promjena može trajati cijeli život. Ako se žena još i materijalno mora brinuti za dijete – što je u samohranih majki gotovo uvijek slučaj – ona tada nosi veliki teret.

Zbog tih temeljnih razlika između muškarca i žene, Bog je ustanovio djevičanstvo. Ono je zlorabljeno – ali stvoreno je i zbog toga da muškarci kakvi su gore opisani, mogu u jednom od slijedećih života doživjeti što znači biti nepažljivo i bezobzirno oploden.

Vrijeme je međutim da žene opet steknu prostor za *svoju* seksualnost. One trenutačno žive prema pravilima muške seksualnosti. Često mijenjanje partnera i naglašavanje seksualnosti u odnosima uvijek su bile želje muškaraca.

Sada je sazrilo vrijeme da žena dobije pravo na svoju posebno povredljivu seksualnost koja je odraz njezine duše. Žene su duša društva. Ako žene nemaju mogućnost živjeti svoj posebno nježan oblik seksualnosti, njihovo se srce zatvara, a posljedica toga je propadanje društva. Vaše društvo propada na očigled. To dijelom dolazi odatle što žene jedva da mogu živjeti svoju nježnost, ako uopće mogu. Zbog neuravnotežena seksualnog morala koji u vas vlada, žene s već petnaest godina (!) – ponekad čak i prije! – gube svoju nevinost. A što time dobivaju? Život pun emocionalne nesigurnosti, rastava i povreda! Nikakvo čudo da su ograbjele.

Zato bi se žene trebale prestati stidjeti svoje nevinosti. Sasvim suprotno. One bi na to trebale gledati kao na Božji dar koji im daje priliku da razmisle čega se odriču i za što.

Drage žene, vi ne samo da ste oslonac društva, vi ste i oslonac svijeta! Nemojte svoju veliku snagu rasipati u seksualnosti koja nije vaša da bi uza se vezale muškarce koji vam ne odgovaraju niti vam pripadaju. Radije mislite na to da dolazi novo društvo i da je tom društvu nužno potrebna vaša snaga kako bi moglo nastati i opstati. Tom novom društvu potrebna je vaša nježnost. Zato je nastojte sačuvati. Živite stoga seksualnost s *jednim* muškarcem i budite blagoslovljene. No istodobno s djevičanstva skinite lažni mit koji samo ograničava vas i vaše dostojanstvo, ne vodeći vas nikuda dalje. Gledajte na vaše djevičanstvo kao na nešto što vam pomaže da postanete svjesne svoje nježnosti, i učinite sve da bi je očuvale. Odbacite i onaj dio mita koji tvrdi da djevičanstvo više vrijedi od braka ili majčinstva. To je iz temelja pogrešno. Nije moguće međusobno uspoređivati različite stupnjeve čovjekova razvoja. Ne može se reći da mladost više vrijedi od zrele dobi ili starosti. Svako razdoblje života ima svoje značenje i svoju vrijednost. Kada bi se međutim htjelo vrednovati, tada bi se moglo reći da je vrijeme djevičanstva od odlučna značenja kao vrijeme pripreme. Ipak treba na brak i na življenje zajedničke seksualnosti s jednim muškarcem gledati kao na nešto uzvišenije zato što to pred ženu postavlja još veće zahtjeve. A mnoge se žene još više razvijaju kada kao majke odgajaju nov naraštaj. Nerijetko majka svu svoju energiju žrtvuje za svoju djecu. Tako nešto nije moguće u dovoljnoj mjeri vrednovati. Iz tog razloga ženama pripada najveće poštovanje cijelog društva.

" Žena koja se uistinu posvećuje svome djetetu, izgrađuje sebi više pozitivne karme nego što je stvara poneki muškarac tijekom duga, radom ispunjena života. " (iz knjige 'Sai Baba govori o svijetu i Bogu')

Društvo koje ne iskazuje poštovanje majkama ne poštuje ni samo sebe.

U vezi s tim, uočite kako danas osim nedostatka poštovanja prema djevičanstvu nema ni poštovanja prema ženama, ni prema majkama. Općenit nedostatak poštovanja obilježje je vašeg društva. Ne znam gdje bi stjecanje ponovnog poštovanja bilo ljepše i važnije, nego što je to u odnosu na djevičanstvo, te prema ženama i prema majkama.

...

Blagoslov

Ako su se oboje odlučili jedno za drugo, tada je došao trenutak kada će utvrditi dan vjenčanja i planirati vjenčanje.

Danas je to izašlo iz mode, ali parovi bi trebali biti vjenčani prije nego što počnu zajedno stanovati i živjeti svoju zajedničku seksualnost. Pri tome je Božji blagoslov odlučan jer on pokazuje kako bez Božje milosti nijedna veza ne može biti trajnom. Božji blagoslov počinje sa susretom, intenzivira se pažljivim upoznavanjem i izbjegavanjem seksualnosti te dolazi kroz odluku o kroz vjenčanje. Ako nedostaje jedan od tih koraka, Božji blagoslov nije potpun. Danas najčešće nedostaju suzdržanost i odluka. Bez odluke je odnos kao auto bez motora, kao kuhinja bez peći.

Susret muškarca i žene, posebno na seksualnoj razini, nije nikakva zabava (pritom bi i zabavu trebao dobro planirati). On to nije zbog toga što je ovdje riječ o sudbini dvoje ljudi.

Ako se jedan partner otvori, dok se drugi već želi odvojiti od njega, to za onog prvog znači ozljedu koja ponekad zna biti tako teška da može dovesti i do smrti. Bezbrojni ljudi umiru svake godine zbog nesretne ljubavi – bilo da počine samoubojstvo, ili zbog slomljena srca što im polako oduzima životnu snagu, ili zbog neke nesreće koja je proizašla iz takve situacije. Ako uzmemo u obzir koliko veliko značenje za jednog čovjeka ima njegov odnos, nikada se prema njemu ne možemo odnositi s dovoljno pažnje. Prije su narodi posjedovali to znanje, zato su svi prakticirali ceremonije vjenčanja. Oni su znali koliko je to važan korak dvoje ljudi odlučiti stanovati pod zajedničkim krovom.

Ima još jedna stvar u vezi s Božjim blagoslovom pri vjenčanju. Kroz taj doživljaj bračni par stječe snagu, potisnu silu koja ne samo što otvara sva vrata već i na poseban način poravnava i priprema njihove putove. Većina parova ne osjeća tu snagu zbog toga što im pripreme ne služe za pojašnjavanja jer se ne odlučuju iz dubine srca i jer imaju seksualne odnose prije braka. Brak je uvijek rizik. U braku se dvoje ljudi odlučuje kročiti kroz život kao jedna cjelina. Muškarac više nije gospodin X, a žena više nije gospođa Y, već je on muž svoje žene, a ona žena svoga muža. To iziskuje veliku prilagodbu koju treba moći podnijeti. Da bi sretno izašao na kraj s time, bračnom je paru potrebna milost. Tu milost on u posebno velikoj mjeri dobiva putem vjenčanja.

Ovdje ćeš s pravom upitati, Zašto. Odgovor glasi: najveći problem s kojim se današnji odnosi suočavaju jest nevjera. Muškarci i žene počine brakolomstvo s takvom lakoćom kao da je to najnormalnija stvar na svijetu. Vjernost je najvažniji temelj svakog odnosa, a posebno u braku. Zato u kršćanskoj crkvi postoji zavjet vjernosti u dobrim i u lošim vremenima. Taj je zavjet nešto za čime može svaki od partnera posegnuti, ako se povede razgovor o vjernosti. A na što bi se mogao pozvati, kada ne bi bilo ni crkvenog blagoslova ni zavjeta?

Danas se raspadaju mnogi brakovi iako su u crkvi primili blagoslov. To međutim ne leži na blagoslovu, već je stvar u tome da vi više ne vjerujete u snagu duhovnih vježbi, a osim toga se ne držite jednom zadane riječi, kako u braku tako ni u bilo čemu drugom.

Poslušaj zato Moje upute. Pretvori ih u djelo i tvoj će te brak sretno i sigurno pratiti kroz tvoj život.

...

Djeca se ne trebaju jednostavno pustiti da rade što hoće. Djeci su potrebne jasne smjernice, primjer na koji se mogu ugledati, te ljubazno i sigurno vodstvo.

Televizija

Vaše je društvo u kolapsu zato što vi sve to svojoj djeci ne pružate. Zbog toga djeca smiju sebi dopuštati gotovo sve, nemaju poštovanja prema odraslima, jedva da nekoga slušaju (ako to uopće čine), rade što hoće i previše gledaju televiziju. Televizija strahovito šteti djeci. Ona smanjuje njihovu koncentraciju, pamćenje i fantaziju: čini ih živčanima, a vremenom oslabljuje i njihov vid. Znatno porast agresivnosti u vašem društvu velikim se dijelom može pripisati štetnom utjecaju televizije. Većina onih koji su odgovorni za oblikovanje televizijskih programa (ali i političari koji to dopuštaju), uopće ne brinu za razvoj dječje duše. Njih zanima jedino velik postotak gledanosti i njihova zarada. To je zastrašujuće kratkovidno stajalište. Oni će naime jednoga dana vidjeti što mogu učiniti sa svojim odašiljačem i njihovim na takav način zarađenim novcem. Njima će preostati jedino da djecu i unuke strpaju u zatvore kako bi se obranili od plodova zla koje buja sve više jer filmovi na neopisiv način razaraju duše djece i omladine.

Mnogi roditelji to shvaćaju i pokušavaju djecu odvratiti od gledanja televizije. No to je jedva moguće postići zato što svi gledaju televiziju, te dijete koje ovaj ili onaj (loš) program ne poznaje, biva doslovno isključeno iz društva. K tomu dolazi još i to da mnogi roditelji navečer i sami jedva da rade što drugo osim što gledaju televiziju i piju alkoholna pića. Obiteljski je život na tom niskom stupnju gotovo posve paraliziran. Pri tome zbog brutalnih filmova, nadraživanja alkoholom te stresa koji stvara život bez duhovnog usmjerenja, nastaju tolike agresije da jedna večer bez televizije već može gotovo dovesti do raspada obitelji, odnosno stvarno i dovodi do toga.

(Iz knjige 'Sai Baba govori o svijetu i Bogu'):

" Veliki uništavač komunikacije je televizija. Televizija razara više nego što to mnogi žele uvidjeti. No u ponekih obitelji komunikacija je uništena u tolikoj mjeri, da su njezini članovi još samo zbog toga zajedno, jer posjeduju televizor. On je obiteljska zabava. On uspostavlja, iako minimalan, ipak stanoviti kontakt. A ako se televizor pokvari, partneri ponekad uopće ne znaju kako da provedu "zajedničku" (!) večer. Oni su kao ovisnici o drogi, koji vjeruju da mogu živjeti još jedino ako imaju drogu. Tek nakon što se oslobode ovisnosti, oni ustanovljuju da je život bez droge mnogo kvalitetniji. ")

(Iz knjige 'Sai Baba govori o odgoju'):

Zato na ovome mjestu postavljam vrlo bitno pitanje: kako ćeš dobro odgojiti svoju djecu i voditi pozitivno partnerstvo ako dozvoljavaš da na tebe utječu djelomično razaralački i strašni mediji ? Ne bi li, kao prvo, morao odbaciti televizor i odreći se čitanja većine novina ?

Smatraš li da možeš izaći na kraj s tom poplavom negativnih informacija ? Otkuda to znaš ? Otkuda sebe tako dobro poznaješ ? Zna li tele što seljak namjerava učiniti s njim ? Zna li ovca kakve namjere ima trgovac koji je prodaje mesaru ? Zna li mesar što radi ?

Smatraš li da su to pretjerani primjeri ? Ja ih smatram vrlo blagima u usporedbi sa strahotama koje se svakodnevno prikazuju na televiziji, u novinama i časopisima.

Ono što vidiš to te oblikuje. Latinska riječ *informare* znači iznutra oblikovati. Svaka informacija oblikuje tvoju nutrinu. Tu dolazi prvo do prevare a zatim se pojavljuje strah – ili čak užas: najprije bivaš krivo informiran, a na kraju je tvoj život daleko od ispunjenja, koje si tražio.

Pitaj ljude koji su poznati u javnosti: koliko su ih već puta mediji ogovarali, izdali, prevarili ?

Zašto to mediji čine ? Možda zato da bi te informirali ? Ne, nego da bi stekli uspjeh, moć i novac. Zato znaj: ti, tvoja sreća, tvoj razvoj, tvoje oblikovanje, sve to ne spada u tako zvane medijske ciljeve !

Ako loše brineš o sebi, ako dopuštaš da ti nutrina bude loše oblikovana, kako ćeš brinuti o svojoj djeci? Kako ćeš znati, što je za njih dobro? Možda jedan, dva ili čak tri sata gledanja televizije dnevno?

Teško je vjerovati, ali mnogi se roditelji upravo tako odnose prema "odgoju". Postave djecu ispred televizora – glavno je da su mirna. Samo koliko dugo ? Kako dugo možeš djeci davati pogrešnu duševnu hranu, prije no što nastane šteta?

(Usp. Rainer Patzlaff, *Ukočen pogled*)

Mnogi roditelji kažu: "To više nije moje dijete!" Ili još gore: "To nikada nije bilo moje dijete!" Kako jednostavno! Kako glupo!

Prvo, u ovoj je inkarnaciji tvoje dijete uvijek tvoje dijete.

Drugo, misli na ono što stoji u Vedama: *Roditelj je djeci Bog, slično kao i guru, duhovni učitelj*. Što to znači? Roditelj je u velikoj mjeri odgovoran za sudbinu svoje djece. On je Bog, jer ga kao prvo djeca štuju poput Boga, jer je za njih na sličan način svemoćan.

...

Znači: ako djeca ne postanu onakva kako to roditelji sebi zamišljaju, odnosno kako to zamišlja jedan od njih, tada se roditelji trebaju pitati u čemu su pogriješili.

Nažalost, mnoge roditelje ne zanima ni što su krivo napravili, ni što trebaju naučiti. U ciničnom smislu, oni su stvarno poput bogova: sveznajući su i ne griješe!

Kakav stav ima prema izreci *memento mori* ? Možeš li mirno umrijeti, ako nisi bio blagoslov svojoj djeci?

Ovdje karma, zakon uzroka i posljedice, postaje neposredno vidljiva: ako ne možeš brinuti o svojoj djeci, ne možeš niti o sebi. Ako ne možeš brinuti o sebi, prije ili kasnije naići ćeš na ljude čija ćeš djela s pravom doživjeti kao strašna. Da to je grozno. Ali jesi li to htio izbjeći ? Jesi li uopće brinuo, tko je sve **zbog tebe** doživio strahote, i još ih uvijek doživljava? Je li ti uopće netko mogao nešto reći? Jesi li se uistinu ikada pitao je li bilo dobro ili jest dobro to što si radio svojoj djeci ili što još uvijek radiš?

Razmisli: svatko nalazi odgovore, samo ako ih traži. Ili još jasnije, usmjereno na samoodgovornost: **svatko nalazi ono što istinski traži**. Ako uistinu tražiš odgovor i ozbiljno ga nastojiš naći, naći ćeš ga. To je kozmički zakon – uostalom, i zakon o uspjehu i neuspjehu: nalaziš uvijek ono, što tražiš svim srcem. Ako svim srcem tražiš pritup svom djetetu, naći ćeš ga. Ako ga ne nalaziš, tada to nije zbog djeteta, nego zato što nisi tražio dovoljno ozbiljno niti s dovoljno osjećaja.

Tako dolazimo do još jedne temeljne istine: **izdaja je uvijek obostrana – tko izdaje druge, izdaje i sebe**. To nužno proizlazi iz činjenice: svi su jedno. Na primjer, ne mogu si odsjeći ruku a da me se to ne tiče. Svi smo mi dijelovi jednog organizma, svijeta, svemira. Ono što se tiče **jednog**, tiče se **svih**.

Ovu istinu možeš sebi predočiti jednostavnim eksperimentom: zamoli grupu ljudi da se postave tako, da svatko zauzme takvo odstojanje prema drugima, kakvo mu najbolje odgovara. Nakon nekog vremena, svi će naći **svoje** odstojanje. Ako se sada pomakne jedna osoba, što znači, ako **samo jedna osoba** promjeni svoje mjesto, i svi ostali će se pokrenuti i morat će nanovo odrediti svoje mjesto.

To je također dobar primjer da smo svi Bog: **pokret jednog jedinog uvjetuje, da svi ostali moraju nanovo odrediti svoju poziciju.**

...

Rješenja

Naglašavam, jer to je u ovo vrijeme jako važno, da je život čudesno blago. Mnogi se s tim ne slažu. Najvažniji cilj odgoja jest da se djeci objasni koliko je život lijep, beskrajno dragocijen dar.

Život je čudesan i možeš učiniti gotovo sve, ukoliko poštuješ kozmičke zakone. Nemoguće gotovo i ne postoji. Za gotovo sve postoji rješenje.

Zašto današnji čovjek toliko pati, i bori se s brojnim bolestima? Zato što je pogrešno, loše ili nikako odgojen, jer ne brine o životnim istinama, jer mu se ne ukazuje na međuovisnosti i jer ne živi svoje istinsko određenje koje je radost i sreća, drugim riječima: **zato što traži probleme, a ne rješenja.**

Tko ne brine o vječnim životnim istinama, ne brine ni o svom istinskom određenju, pa ni o sebi. Tko ne brine o sebi, gubi se. To je izdaja ljudskog određenja, jer ne radi se samo o tvojoj tjelesnoj dobrobiti, nego bi trebao saznati koja je tvoja zadaća kao čovjeka.

Kako su svi međusobno povezani, tko izdaje sebe, izdaje i druge. Evo primjera: zamisli da se nalaziš u tvrđavi koju su opkolili neprijatelji. Zamisli da je svaki pojedinac potreban kako bi se tvrđava mogla obraniti. Međutim polovina posade sjedi i karta se, umjesto da se bori. To je sigurna propast tvrđave.)

Karakter = ljubav i poštovanje

Iz tog razloga roditelji bi trebali uvijek imati na umu da bi *cilj* odgoja trebao biti karakter, bit karaktera usmjerenost na Boga, a bit usmjerenosti na Boga ljubazno međuljudsko ophođenje. Život bez karaktera, život bez Boga, život bez ljubavi besmislen je i bezvrijedan jer je to život bez ikakva nalaženja samog sebe. Zato se danas mnogi ljudi osjećaju kao da njihov život nema smisla, da nemaju nikakvu zadaću, a ako je imaju da je beznačajna.

Onaj tko pruža takav primjer ne smije se čuditi ako njegova djeca jednoga dana prestanu ići pravim putem te "zastrane".

Što moraš učiniti da bi svojoj djeci pružio ispravan odgoj ?

Kao prvo, moraš razmisliti što si vidio i usvojio od svojih roditelja. Upitaj se što je od toga dobro, što bi trebao preneti, a što odbaciti. Misli uvijek na to: imaš li teškoća sa svojom djecom, to može biti zbog toga što im namećeš nešto na što su tvoji roditelji već tebe prisilili. Razmisli i koje si strahove preuzeo od svojih roditelja, a koje prenosiš dalje svojoj djeci. I još nešto: mnogo se toga zbiva nesvjesno. Zato je od presudnog značenja da roditelji imaju korektore u prijateljima, kumovima ili čak u dobrim terapeutima.

Slijedeća točka koju ne možeš precijeniti jest da sebe samoga poštuješ i voliš. Ako to ne možeš, a usprkos tome imaš djecu, tada obavezno moraš nešto poduzeti da bi sebe bolje upoznao, odnosno izgradio samopoštovanje.

...

Ne pokušavaj nikada svoju moć koju imaš kao roditelj i odrasla osoba zlorabiti na takav način da svoje dijete protiv njegove volje prisiljavaš na nešto ili još gore, da slomiš njegovu volju. To bi imalo katastrofalne posljedice, gledano na duži rok. Ako je dijete u opoziciji prema tebi, pogrešku moraš tražiti u sebi, a ne u djetetu. Vjerojatno nisi dosljedan, ili si nejasan, bez ljubavi si, odnosno nemaš dovoljno razumijevanja. Potraži stručnu pomoć kako bi razjasnio svoju nedoumicu. Djeca su puna ljubavi, koju rado daju dalje, samo ako to roditelji dopuste. Zato prilazi djeci s ljubavlju i strpljenjem.

...

V. SEKSUALNOST

Božanska energija

Za knjigu koja govori o odnosima neobično je da je tema seksualnosti tako kasno došla na red. To je međutim namjerno napravljeno. Time bi do izražaja trebao doći slijed vrednovanja: na prvome je mjestu tvoj odnos prema Najvišem Sebstvu, zatim prema svome Sebstvu, odnosno osobnoj vrijednosti, a zatim je na redu ljubazan razgovor i pojašnjavanje sa partnerom. Nakon toga dolaze odluka i blagoslov, a tek onda seksualnost. Jedino će ti takav redoslijed donijeti blagoslov: svaki drugi prije ili poslije dovodi do teškoća.

"Zašto ?" pitaš. Zato što je seksualnost vrlo jaka, božanska energija. Vi danas mislite da joj odajete počast time što je velikodušno živite. Kakva li se čudna predodžba krije iza takva načina razmišljanja i ponašanja ! Tko rasipa dragocijenost ? Razuman čovjek to ne čini. Ali vi vjerujete kako s gotovo svakim morate imati seksualna iskustva – i čudite se što patite od kronična nezadovoljstva !

Što se seksualnosti tiče, vaša je tradicija iz razumljivih razloga vrlo opterećena, zbog čega vam nije lako da se njome služite na prirodan način.

Mnogi krivi proroci, vladari i ostali moćnici upotrebljavali su seksualni moral kako bi stoljećima imali vlast nad narodom. Tijekom stoljeća moćnici su, posebno crkveni, bili s jedne strane puritanci a s druge raskalašeni, pružajući tako bijedan primjer narodu čijim su interesima trebali služiti. Oni su još povrh svega toga narod uvjeravali kako je seks nešto loše, nešto što potječe od vraga. Oni su svjesno ili nesvjesno točno znali da čovjeka čija je seksualnost potisnuta krivi vođe mogu mnogo lakše za-voditi odnosno voditi (i to u dvostrukom smislu !), nego onoga tko je slobodan a time i samosvjestan čovjek.

Umjesto što su za sebe prisvajali seksualnost i žene, tj. podanike, moćnici su trebali živjeti pozitivno sa svojom seksualnošću, tj. s radošću i etički. Oni su je trebali živjeti u jednom odnosu i time pružiti pozitivan primjer narodu.

Budući da su vladari iznevjerili, narod se morao osloboditi. To je dobro, a dovelo je i do popuštanja grčevitosti na tom polju. To je također bilo i nužno jer je podjarmljivanje u prošlim stoljećima na mnogim područjima bilo silno i deprimirajuće.

Današnji je problem u tome da idete predaleko i time još plaćate cijenu prijašnjih potlačivanja. Ta je cijena vaš težak, da ne kažem prekinut, odnos prema seksualnosti.

Vaša je psiha pokušala stečenu sputanost razotkriti i liječiti. To je bio važan korak. Ali ona je na žalost uspjela jedino otkriti samo pogreške. Nije uspjela postaviti nove vrijednosti koje bi ukazivale na nov put jer to i nije u njezinoj moći. Tako se pokušaj samoliječenja sastojao u tome da ste iz jedne krajnosti otišli u drugu. Ako je seksualnost prije bila tabu, danas je navodno nešto najvažnije, bez čega prividno sve ostalo nema smisla. Ovo vam se još povrh toga objavljuje sa svih strana, da ne kažem ulijeva u svijest, zbog čega na kraju vjerujete da je to istina.

Ja vam međutim kažem da nije tako. To nije istina. Jer seksualni pritisak nikada nije bio dobar i nikada to neće biti. Naime, ono što se danas događa, to je seksualni pritisak. Svatko je prisiljen baviti se seksom, htio on to ili ne. Svaki oglasni stup, svake novine, svaki časopis, svaki film pun je seksa. To vrši strahovit pritisak na sve, a posebno na mladež. Mladi ljudi misle da se moraju ugledati na starije. Zato dolazi do apsurdne situacije da šenaestogodišnja djevojčica ima seksualni odnos sa šesnaestogodišnjakom, zatrudni i tada razmišlja što da napravi.

Djeca ne shvaćaju koliko je seksualnost ozbiljna – posebno ako to ne shvaćaju ni odrasli.

Što to praktički znači, *seksualnost je božanska energija* ? To znači da se njome trebaš služiti na takav način da se prema njoj odnosiš s poštovanjem, dostojanstvom, ljubavlju, da joj pristupaš pažljivo i s odgovornošću. Seksualnost nije razonoda kojom bi se mogao baviti s gotovo svakim i u svako vrijeme. Seksualnost nije ni početak odnosa, već kraj važnoga razvoja. Seksualnost je i vrlo važan oblik komunikacije koji zahtijeva veoma mnogo povjerljivosti.

Seksualnost je i zato božanska energija jer je izvanredno snažna. Seksualnost iz temelja mijenja međusobni odnos dvoje ljudi.

Mnogi od vas to poriču. Mnogi misle da mogu spavati s ovom ili onom osobom, a da se uopće ništa ne promijeni. Oni se jako varaju. Na finomaterijalnoj razini zapletanja su jasno vidljiva. Isto tako može se vidjeti

kako čakre na to reagiraju. Svega toga mnogi nisu tj. *više* nisu svjesni jer su se već u velikoj mjeri otuđili od svojih osjećaja. Govoreći kako mogu sa bilo kime spavati, a da se ništa ne promijeni, oni jasno pokazuju da su napustili najbitniju nadu koja je uvijek vezana uz seksualnost: naći *onog jednog* partnera s kojim se može izgraditi stvarno zajedništvo, najšira komunikacija, duboka intimnost. Ako si međutim od svoje rane mladosti uvijek nanovo doživljavao povrede svoje seksualnosti, a time i svoga srca, tada gubiš sve nade i odustaješ i od sebe samoga.

To očajanje prepoznat ćeš i po tome što ni jedan čovjek koji u svome odnosu osjeća otvorenost, srdačnost, sreću i intimnost, neće zastupati takvo mišljenje. On svoj odnos nikada neće dovesti u pitanje zbog jedne seksualne pustolovine. Tko to čini, već je izgubio svoju sposobnost da doživi stvarnu intimnost. Ili, drugim riječima: ako želiš izgraditi intimnost u svome odnosu s drugom osobom, moraš intimnost naći i očuvati *dok si još sam*. Propustiš li to dragocijeno vrijeme, poslije ćeš bolno osjećati njezin nedostatak.

...

Seksualnost i erotika

Ako se seksualnost tematizira, tada se naravno mora nešto reći i o erotici.

Pod seksualnošću podrazumijevam sve što je vezano uz tjelesno sjedinjenje i što je manje ili više s time neposredno povezano. Tu pripada i flert koji se posebno onda ne smije zamijeniti s erotikom, kada u osnovi ne znači ništa drugo, nego seksualnu predigru. Ti nikako ne smiješ flertovati ni ako flert za tebe predstavlja sredstvo za povećanje svoje samosvijesti, ako pritom u drugima budiš ili pothranjuješ nade koje uopće nisi spreman ispuniti.

Živite u vremenu koje je usmjereno na seks. Sve se prilično izravno vrti oko genitalnog područja. Genitalno područje često je posljednja postaja nakon koje više nema mnogo toga. Zbog toga su vaši odnosi vrlo nestabilni.

Nasuprot tome, u vas se erotika piše malim slovima. Vi doduše mnogo o njoj govorite, ali je premalo poznajete jer je stalno zamjenjujete sa seksualnošću.

Erotika je privlačnost, misteriozno, čarobno, umjetničko. Seksualnost je ozbiljna. Erotika je zaigrana. Seksualnost je plod, erotika je miris. Seksualnost je realnost, erotika je snivanje.

...

Erotika je ono čudesno u svakom odnosu jer ona nikada ne preopterećuje. Erotika je kao dar mirisa – ti mu se raduješ, a da prije toga nisi osjetio da nedostaje.

Seksualnosti je potrebna težnja da bi nastala napetost i čar.

U erotike je ta težnja prenesena na sasvim drugu razinu. To je težnja za razigranim upoznavanjem, elegantnim, za nježnim i čudesnim na putu prema zajedničkom, Najvišem Sebstvu.

I upravo kao što si uvijek nanovo pokušavao uživati u mirisu nekog čudesnog cvijeta, a da ti nije nedostajao ako ga nisi mirisao, tako je i sa erotikom. Ona se raduje svemu što je lijepo, očaravajuće, savršeno i privlačno jer za nju sve to ukazuje na najmilije Lijepo, koje toliko traži. To erotiku čini tako lakom i tako posebnom jer njezin je cilj nenametljivo, estetsko, dostojanstveno, lagano, koje je zbog te lakoće savršeno. To čini čar erotike. Taj čar čini erotiku, da tako kažemo, "mudrijom" od seksualnosti. Seksualnost brzo dolazi do rezultata, a time i do završetka. Nasuprot tome, erotika živi od toga da "najvažnije" ostaje lebdjeti u zraku. A to najvažnije je traganje, odnosno – još ne-nalaženje.

Platon zato Erosa naziva filozofom. On time misli na vječnog Tragatelja, na prijatelja Mudrosti. To je istinsko određenje erotike da kroz kontakt dvoje ljudi nadraste oboje. Ona nadvisuje.

Erotika je ta koja iz "normalna" čovjeka iznenada čini pjesnika, slikara, glazbenika, mistika. Povezanost erotike s nečim mnogo većim, to je ono što erotikom obuzetima daje krila i što ih vodi do sasvim novih, do tada nepoznatih i neslučenih visina. Neslučenih visina? Ne, nije baš tako. Svijest je ona koja ih ne naslućuje. Nesvjesno, kozmičko u tebi i ne traži ništa drugo nego to jedinstveno Savršenstvo, koje se čini kao da se sada napokon manifestira u ovom biću, s kojim se osjećaš povezanim u erotici, ili u njezinu produžetku, ljubavi.

Ovdje dolazimo do presudne točke: ako erotika gubi lakoću prelazeći u težinu, ona postaje seksualnošću, ako gubi dubinu, postaje ljubavlju. Erotika je dijete koje se odrastajući sve više pretvara u ljubav. Punu

dubine, punu dostojanstva, punu angažmana, ali ne više tako laku jer sada je ono prijašnje razigrano odraslo i ustupilo mjesto odgovornosti, poštivosti, brižnosti. Ne kao ograničenjima, već kao proširenjima.

...

Time je erotika biti-pristupačnim, biti-otvorenim za Više i Najviše. A kakvo je to Najviše ? Puno ljubavi, a ipak lako. Upravo otuda potječe fascinacija erotike. Tu je razlog da svatko u njoj rado sudjeluje.

...

Posebno vi Nijemci trebali bi paziti na svoj govor. Vi ste tolika desetljeća, ne, čak stoljeća trpjeli od loše komunikacije, da mnogi od vas uopće ne znaju da nisu ljubazni, odnosno da nisu suosjećajni.

Duhovni razvoj cilj je tvog života. Bez duhovnog usmjerenja tvoj život postaje plitkim. To gubljenje dubine može ići sve do potpune besciljnosti. No što je to, duhovni razvoj ? To znači da se tvoje srce otvara. A kako osjećaš da je tvoje srce otvoreno ? Tako što se tvoj partner osjeća ugodno u tvom društvu. Zato ga pri svakom važnom razgovoru pitaj je li se osjetio shvaćenim i je li je osjetio da suosjećáš s njime. Što bi on želio da bude drugačije, što bi ti mogao promijeniti, i još mnogo toga.

Tvoj bi cilj trebao biti da se partner uz tebe osjeti stvarno zaštićenim. Da se nakon razgovora osjeti osnaženim, ohrabrenim, oživljenim. Zagrlj ga svojim srcem, i ti ćeš i sam osjetiti što znači: tko daje, primit će.

Daj, daj, daj, suosjećaj, i tvoj će odnos procvasti. Suosjećaj, i tvoj će partner procvasti. Suosjećaj, i ti ćeš procvasti.

Ovdje postaje jasnim u kolikoj je mjeri tvoj partner tvoj najosobniji put prema sreći.

...

Budi istinit, budi jasan, postavi granice i tvoj će odnos procvasti.

"Istina, kontura i kontakt pripadaju također u važne stvari koje bi i žena trebala dati svome mužu. Zašto se postavljanje granica nalazi u poglavlju u kojem se opisuje što bi muškarac trebao dati ženi?" pitat ćeš. Tvoje je pitanje ispravno, i žene bi trebale postavljati granice. Ali žene su više od muškarca upućene na odnos. Njima je sigurnost u odnosu nužnija nego muškarcu, jer one su te koje i mnogo više riskiraju u odnosu. Pomislimo samo na mnoge, mnoge žene koje danas moraju same odgajati svoju djecu. Zato što je žena često u slabijoj poziciji – emancipacijski pokret je između ostalog nastao i zbog tog osjećaja izloženosti – muškarac mora znati da je njegova zadaća da svojoj ženi jasno kaže što hoće, što priželjkuje i gdje je njegovo srce.

On je to njoj dužan, on je to dužan svojim idealima – jednom riječju: sebi samome.

Otvoriti se

"Zašto je on to sebi dužan ?" pitaš. Zato što je žensko u određenom pogledu duša muškarca. Čudiš se ? Tada si muškarac. Žene to već odavna znaju.

Ali što to znači "žensko je u određenom pogledu duša muškarca ?" Moraš znati, da duše u ovome svijetu imaju gotovo uvijek suprotne zadaće. Ako žena ima jako ženstveno tijelo, tada je zadaća njezine duše da razvije mušku jasnoću. Ako npr. ima ženstveno tijelo kao Marilyn Monroe i k tomu posve nježnu psihi, ona ne može opstati. A ako žena ima manje ženstveno tijelo, tada je njezina zadaća u tome da razvije ženske osobine.

Ista je stvar u muškarca. Ako ima izrazito muško tijelo, tada je njegova zadaća da razvije ženske osobine kao što su nježnost, oprez, suosjećanje i služenje.

Ako nasuprot tome ima manje muško tijelo, ako je, npr., tjelesno slabiji, tada se njegova zadaća sastoji u tome da razvije duševnu snagu, jasnoću i odlučnu volju.

...

Što to znači? Otvaranje je cilj života. Žene se zbog svoje psihe i svog tijela mogu mnogo lakše i bolje otvoriti od muškaraca. Muškarci moraju upravo to naučiti. Otvoriti se, za njih je jedna od najvažnijih zadaća u odnosu. Nesposobnost otvaranja stoga je jedan od glavnih razloga zbog kojega muškarci prekidaju odnos. Kada dođe do prisnosti, kada osjeti da žena sve jače dira njegovu dušu, muškarca spopadne veliki strah i on se povlači.

...

Kao muškarac trebaš služiti svojoj obitelji na taj način da joj budeš pouzdanim, *opipljivim* osloncem. Tada se događa čudo: tada ne samo da si shvatljiv svojoj ženi i djeci, već postaješ bliskijim i samome sebi. Budi tu za druge, i bit ćeš i za sebe. To je Čudo života, koje sam Ja došao naučavati.

Što bi žena trebala pridonijeti u odnos

Ja sam uvijek iznova naglašavao koliko je važna uloga žene u društvu.

...

U današnjem društvu postoji zastrašujući nedostatak ženskih osobina i vrlina.

...

Duša koja se često utjelovljavala u u muškom tijelu ne može tako lako suosjećati s drugim osobama. Duša koja je često imala muško tijelo najradije će se baviti praktičnim stvarima. Ona će biti oduševljena ako može rukama nešto stvoriti da bi to zatim promatrala. Njoj su psihički procesi uglavnom strani. Ona će zbog toga vjerovati da je sve to samo mašta jer u osnovi tako nešto ne postoji. Ona smatra da je stvarno samo ono što se može dohvatiti rukama i da je sve drugo samo izmišljotina.

Istina je naravno sasvim suprotna. Jedino stvarno je ono što se može vidjeti samo unutarnjim okom. To je istinito, stalno, nelažno.

...

Imaj uvijek na umu: život je izazov. Prihvati ga. Osim toga: i tvoj partner je izazov. Prihvati ga. Tada ćeš naći sebe. Tada ćeš postići ono što neprestano tražiš.

Nježnost

Ako nađeš sebe i kroz to razviješ ljubav, razumijevanje i požrtvornost i suosjećanje, u tvom srcu nastaje cvijet čudesna mirisa. Taj je cvijet nježnost. Na svijetu ne postoji ništa ljepše, ništa savršenije, ništa raskošnije od toga cvijeta koji niče iz topla, otvorena srca. Taj je cvijet cilj života. Ne postoji nikakav drugi cilj. I taj cvijet je cvijet ženskog razvoja - dar anime.

Kada govorim o cvijetu, ti misliš na nešto nježno, ali slabo. Ali to nije ono na što Ja mislim. Nježnost o kojoj je ovdje riječ je snažna. Sjeti se npr. Sarade, žene velikog Indijskog sveca Ramakrišne Paramahamse. Ona se jedne noći našla u nekom mračnom predjelu i iznenada naišla na grupu razbojnika. To je bila jako opasna situacija za nju. Ali ona je u njima vidjela samo svoje braću i sestre. Svakako da je vidjela kakve ljude ima pred sobom, ta bila je prosvijetljena. Ali njezina su ljubav i njezina nježnost strujale k onom dijelu bića tih ljudi u kojem je prepoznala svoju braću i sestre. Ona je zračila tolikom nježnošću, da su svi bili ganuti njome. Ni jedan od tih inače tako grubih razbojnika nije joj želio ni htio nanijeti bilo kakvo zlo. Štoviše, svatko se trudio da prema njoj pokaže toliko poštovanja koliko je mogao. Svaki pojedini uživao je u njezinoj ljubavi. Kroz tu svoju nježnost, ona je postigla nešto zadivljujuće: ti razbojnici i ubojice, koji su na ljude gledali kao na posjednike novca i vrijednih predmeta, u njoj su također vidjeli posjednicu vrijednosti zbog čega je nisu rado puštali da ode. Ali ovaj put ne zato da bi se obogatili materijalno, nego zato što su došli u doticaj s duhovnom snagom koju do tada nisu poznavali. Saradina nježnost toliko ih je ganula da su ta divlja bića bila obuzeta ljubavlju kakvu do tada još nikada nisu doživjela. Svi su se trudili da Saradi pruže sve moguće kako bi se što bolje osjećala. I svi su joj drugi dan željeli pomoći da dođe kući, iako im je to teško padalo da ostanu bez njezine nazočnosti. Iako su izveli Saradu iz svojeg svijeta i tako izgubili bliski kontakt s njom, ipak su bili sretni jer su mogli učiniti nešto dobra. Saradina ih je nježnost očarala, otvorila odlučna vrata njihovih srca i dovela doticaj sa snagom kakvu nisu poznavali i kakvu nisu smatrali mogućom.

Ma koliko to grubo zvučalo, mnogi se u zapadnim zemljama ponašaju kao ti razbojnici i ubojice. Oni jure za materijalnim dobrima ne brinući se mnogo na čiji račun to čine. I uopće ne vjeruju u snagu nježnosti. Čak ni žene, iako je upravo nježnost njihova posebna snaga. No mnoge su se žene toliko udaljile od onog što je prava srž njihova bića da i ne pomišljaju, a da ne govorimo o tome da bi vjerovale, kako u sebi posjeduju tu nevjerovatnu snagu.

...

Kao žena, trebaš tu snagu otkriti u sebi. Ja kažem: *Western life, wasted life*, zapadnjački život, uzalud potrošen život. Upravo zato što žene Zapada još jedva, ako uopće, nalaze put do snage njihove nježnosti.

Danas mnogi problemi nastaju zato što muškarci nemaju nikakvih viših ideala i zbog toga najradije misle samo na ugled, moć, novac i na to kako će se usrećiti uvijek novim partnericama. No mnoge žene potiču takvo držanje muškaraca jer im ne prilaze svojom nježnošću. One čak misle da moraju konkurirati svojim muževima, odnosno, ako je potrebno boriti se protiv njih. A koji odnos može opstati na taj način da se partneri neprestano bore jedan protiv drugoga ? Koje se partnerstvo učvršćuje stalnom konkurencijom ? Žena koja se bori protiv muža izgubila je iz vida svoj cilj. Ona se ne bi trebala boriti *protiv* svog muža, već za svoju nježnost. Ako već razmišlja u borbenim kategorijama, tada bi trebala biti svjesna da joj samo njezina nježnost može omogućiti "pobjedu". Zato što nježnost uključuje oboje, nju i njezina partnera. Imaj uvijek na umu da nikada, nikada nema pobjede ako jedan protiv drugoga provodi svoju moć. To nikada, nikada ne završava dobro. Postoji samo jedna pobjeda: ako se bori za božanske ideale i tako radi ono što Bog želi. Tada možeš pobijediti, jer time postižeš pobjedu *u sebi*, jer se boriš za nešto što te izdiže iznad sebe samoga. Ali ako nekoga pobijediš zato da bi mogao živjeti izražavajući svoju moć, to uvijek znači samo to da si odgodio trenutak svog poraza za kasnije. Danas doduše nisi nadvladan, ali bit ćeš to bilo kada u budućnosti. Zašto ? Jer su pobjede moći pobjede ega, a ego koji te danas vodi do pobjede sa sigurnošću će te jednom prigodom pustiti da izgubiš, jer ego je uvijek loš savjetnik, gledajući na duži rok.

Nježnost i borba

To možeš vidjeti i po tome što ego ne drži mnogo do nježnosti. On misli da je nježnost odveć slaba, odveć neznatna. Zbog te zablude ego kad-tad najprije posrne, a zatim padne. Kolike žene – i muškarci ! – to danas doživljavaju ! Oni misle da se u odnosu moraju boriti, da moraju bez obzira na cijenu (izvanredna izreka !) obraniti svoje interese. I što se događa ? Brak se raspada, i oni pate – jer nisu poznavali svoje prave interese. Borba nije nikakva vrijednost sama po sebi. Ali mnogi je tako primjenjuju. Mnogi se brakovi još nisu raspali jedino zato jer se oba partnera vole boriti. Ali prije ili poslije uvijek dolaze do granice na kojoj moraju ili promijeniti način razmišljanja ili razoriti brak.

Istinski interes svakog pojedinog čovjeka nije u tome da se bori, već da voli. Borba nije ništa drugo do pokušaj da se na određenu situaciju utječe tako da bi na kraju ljubav opet mogla teći. Zato borba nije nikada posljednji cilj, već u najboljem slučaju sredstvo pomoću kojega se želi približiti tom cilju. Cilj je nježnost. To je snaga koja stvara i održava odnos. Nježnost je snaga koja izlazi na kraj sa svim teškoćama – često i time što ih uopće ne pušta da nastanu, ili da ne postanu tako velike.

Mnogi muškarci vole kada žene rabe parfeme. Parfem ih inspirira, pušta da sanjare, magično ih privlači. Ono što je na tjelesnoj razini parfem, to je na duševnoj razini nježnost.

...

Predanost

Ljubav je Božja čista predanost. Ona je savršeno bez ega. Bog ne želi ništa zauzvat za svoju ljubav. Njegova ljubav ima smisao i svrhu u sebi samoj. Ona voli savršeno, zato uzrokuje potpunu sreću, neprolazno blaženstvo. Božja je ljubav voljela. Tako je nastao svijet. Taj beskrajni čin stvaranja koji u sebi krije toliko snage da ne samo što je s pomoću njega nastao i održava se cijeli univerzum, već se zbog te neizmjerne snage uvijek i sve više širi, taj stvaralački čin određuje sve pa tako i svaki odnos. Bez obzira koliko ega i osobnih interesa bilo u nekom zajedništvu između muškarca i žene, beskrajni je stvaralački čin usprkos tome uvijek prisutan. On, na primjer, dolazi do izražaja u tome što se ljudi sretnu i osjete beskrajnu želju za djecom. Svejedno kako materijalne ili duševne nevolje trpjeli, bez obzira koliko skućeno stanovali, bez obzira na moguće međusobne teškoće: oni žele dijete. To znači, ti možeš biti ne znam koliko nesvjestan, možeš biti preko svake mjere egoističan, Božanska će ljubav uvijek i u tebi doći do izražaja. Ti se ne možeš od nje ograditi. Ti je ne možeš sputati. Ona uvelike nadilazi svaku granicu. Kako ćeš ograditi nebo ? Ili sunčevo svjetlo ? Božanska Ljubav, Božanska predanost ovom svijetu jamstvo je za to da se nećeš izgubiti. Nikada.

...

VII OSOBNA VRIJEDNOST, ZAVOĐENJE I LJUBOMORA

Osobna vrijednost

Osobna je vrijednost u današnje vrijeme najpopularnija tema. Bezbrojni su koji se njome bave. Nije moguće zamisliti terapiju bez te teme. To Me raduje jer osobna vrijednost je tema od odlučna značenja i u Mojoj misiji. Riječ osobna vrijednost, samovrijednost ili sebe-vrijednost točno pokazuje o čemu je riječ: o Sebstvu. Sebevrijednost ne znači ništa drugo nego poznavanje vrijednosti Sebstva. To je sva zadaća. A kako ćeš je ispuniti? Tako da sebi uvijek iznova predočuješ da si Bog, da si ti ono Sebstvo koje tražiš. U toj se izjavi krije nešto od odlučna značenja: u potrazi za osobnom vrijednošću ti ne tražiš ništa što bi ti bilo potpuno novo ili čak strano. Posve suprotno, tražiš nešto što te oduvijek prati jer je to zapravo tvoja bit.

Ta izjava u početku zvuči posve jednostavno. Ali pri pobježenju promatranju ustanovljavaš da ima nešto što uopće više nije tako jednostavno. Ta izjava naime znači da bez Boga nema sebevrijednosti, dakle nema ni njezina nalaženja. To ponekom modernom polu- ili posve ateističkom uhu zvuči prilično neugodno, ako ne i čudovišno. Iskreno rečeno, nalazim da je dobro ako ta izjava malo ubode i time uzbudi, jer ona ne opisuje ništa drugo do čistu istinu: bez Boga nema osobne vrijednosti. Druga alternativa ili mogućnost ne postoji.

Čudo osobne vrijednosti

Zato na ovome mjestu vrijedi obratan zaključak da, naime, veliki problemi koje danas mnogi ljudi imaju s osjećajem osobne vrijednosti, nisu izraz ničeg drugog do njihove manje ili veće udaljenosti od Boga. Ili drukčije rečeno: svetac koji je uronio u svoje bogoostvarenje nema nikakvih problema sa osobnom vrijednošću. On je jedno sa samim sobom jer se osjeća kao jedno s Bogom. Tu ne postoje nikakve sumnje, nikakvo kolebanje. Bogoostvarenje, tj. samoostvarenje, stvara jasnoću koja uklanja sve sumnje u osobnu vrijednost. Kada se Sebstvo doživi izravno, sve sumnje nestaju.

...

Zanimaš se ovim i onim. Poduzimaš ovo i ono. Koliko li često misliš da je sve besmisleno, bez svrhe, bezvrijedno. Ali sve ima svoj smisao. Ništa nije slučajno, ništa se ne rasipa, nitko i ništa se ne gubi. Zašto ne? Zato što je sve oduhovljeno. Tu dušu ti tražiš. Od početka. Ta duša dolazi do izražaja u služenju. Od početka.

Pogledaj npr. magarca koji, u nekom malom brdskom selu u Grčkoj ili bilo gdje drugdje, radi svoj posao. On služi od jutra do mraka. Nevjerojatno koliko radi! Njegov gospodar, većina, ako ne i svi oko njega, ni jednom ne pomisle da se tu, u tom magarcu, nalazi duša koja sve to čini.

Poigraj se riječju "magarac". Što ćeš dobiti? "Seel", duša!² Sve je oduhovljeno. Sve nosi u sebi božansku iskru. Sve mora postati čovjekom da bi ostvarilo Boga. Tako i mali magarac, oduhovljeni. Služenje domaćih životinja često je važan stupanj preko kojega životinje prelaze u postojanje čovjeka. Bilo bi opasno kada bi neka duša od lava postala čovjekom – iako se to iz karmičkih odnosno razvojnih razloga također događa. Da bi se obuzdale divlje sklonosti duši se u obliku domaće životinje doslovno stavljaju uzde. Određenje duše time postaje jasno: ono je naime božanska zadaća služenja. Pri čemu lav također služi.

Ono čudesno u cijelom Stvaranju je to da si sve, ali baš sve, ti sam. Ti si lav, ti si zebra koju on lovi, ti si hijena koja ubija starog lava, ti si strpljivi magarac koji pod sunčanim zrakama drijema poluzatvorenih očiju. A ti si i njegov gospodar koji ga nemilosrdno tjera udarajući ga štapom, ne razmisliš nijednom o tome da nema posla sa magarcem, nego s dušom. Sve to si ti. Tako velik, a ipak ti.

(Iz knjige 'Sai Baba govori o psihoterapiji'):

...

Zato voli sebe! To je najbolje i najviše što možeš napraviti.

...

Započni dan sa sobom. Započni dan tako da odmah čim se probudiš, budeš *svjestan* koliko si vrijedan ljubavi, te zahvali Bogu na tome – i već je sve dobro. Tog trenutka dan je dobro započeo. On te vodi od tebe Bogu, a od Boga preko svijeta nazad tebi.

Voli sebe. Voli sebe sve više. Ti si toga vrijedan. Ja to znam, jer Ja sam te stvorio.

² Igra riječi: Esel = magarac, Seel = duša, Prim. prev.

...

Zbog toga je važno, što Murphy također naglašava, da svoju pozornost *nikada* ne usmjeriš na negativno. Nikada. **Zbog toga nemoj nikada reći:** ja to ne mogu, ili čak: ja sam glup, ja sam loš, ja sam grešnik. *Nikada !*

...

A što se događa kada se do srca veseliš sebi ? Tada i druge činiš sretnima !

Ovo je čudesan zakon života i ljubavi: tko se raduje, i drugima daruje radost. Svatko traži radost i bježi od smrkosti i ogorčenosti.

Raduješ li se, zračiš tu radost i činiš veselje drugima istom radošću koja tebe usređuje. To je življena ljubav.

Vidiš li koliko je važno da voliš sebe – time ne činiš samo radost sebi, nego i drugima ! Što hoćeš više!

To je blagoslov života. Blagoslov koji polazi od tebe i koji mijenja svijet.

Ništa ne donosi tolike promjene kao ljubav i s njom povezana radost. Ta je radost *ananda*, blaženstvo, koje je toliko vrijedno i uzrokuje vedru opuštenost: ona je božanske naravi, jer te nikada više ne napušta ako si je jednom stekao.

Znaš li zašto ? Zato što ne postoji razlog da ne budeš sretan !

Sve je spremno za tebe. Ti si tu. Svijet je tu. Bog je tu. Ovdje su svi zakoni koji osiguravaju tvoju sreću. Što te onda još može sprečavati da se raduješ ?

Raduj se, raduj se, jer Bog je na tvojoj strani. On je na tvojoj strani. A ti si na Njegovoj – znao ti to ili ne ! Što hoćeš više ?

...

Što više gasa traktor daje, što više njegovi kotači kližu u mjestu, to dublje on sam sebe ukopava. Močvara treba samo popuštati, tj. biti slaba, ostatak čini traktor sam od sebe.

Rečeni primjer sadrži presudni iskaz za tebe, ako se osjećaš slabim i bolesnim: razmisli uvijek, uvijek, uvijek koliko moći izražavaš svojom bolešću, koliko prisiljavaš druge da skaču oko tebe, koliko drugi moraju raditi ono što ti hoćeš jer misle da ti ne možeš. Razmisli dobro, razmisli jako dobro gdje ne možeš, gdje ne *želiš*. Nikada, nikada nemoj iskoristavati svoju slabost i tuđu spremnost da ti pomognu. Bolest ne bi smjela biti put kojim ćeš doći do moći, već prilika za tebe da naučiš ono što imaš naučiti – a tomu nikada ne pripadaju nepoštene igre oko moći !

...

Zato misli da ti kao traktor svojim bijesom uzrokuješ da tvoj partner bježi u snagu povlačenja, u moć močvare. Ako uvidiš koliki pritisak činiš na njega, omogućit ćeš mu da zaustavi svoje povlačenje. Kao močvara, nemoj misliti da ne možeš ni mrava zgaziti jer si tako malen i nemoćan. Umjesto da se držiš vanjskog privida, pogledaj u svoje srce. Tamo ćeš uvijek naći pravi odgovor. Priđi svome srcu s otvorenošću, hrabrošću i željom da nađeš istinu. Tada ćeš je svakako otkriti jer otvoreno srce ne laže, ono ti kaže je li djeluješ iz unutarnjeg mira ili iz držanja žrtve.

(Iz knjige 'Sai Baba govori o psihoterapiji'):

...

Patnja i sućut veliki su iscjelitelji.

Tako je zato što patnja čovjeka reducira na ono što je apsolutno najbitnije: na srce. Povrijeđenom ništa nije toliko potrebno kao ljubav, sućut i duboka samilost. Najbolje suosjeća onaj, tko i sam zna što druga osoba proživljava.

Sućut, međutim, uvijek nastaje prilikom priznavanja vlastitih pogrešaka. Zbog toga je ogromna razlika između sućuti i osjećaja krivnje.

Tko sa sobom nosi osjećaje krivnje, ustvari je samo zabavljen samim sobom. On prvenstveno razmišlja kako da pri svemu što je napravio ipak dobro prođe. Pritom je prema oštećenoj osobi uglavnom ravnodušan. Njemu je važno da na kraju ne bude **on** oštećen ili – što je još gore ! – on je prvenstveno zaokupljen pitanjem kako da se riješi svojih neugodnih osjećaja.

Zbog toga osjećaji krivnje ništa ne rješavaju. Ljudi mogu cijeli život imati osjećaj krivnje, a da im usprkos tome ne padne na pamet kako se osjeća oštećeni. Da bi se ispričali, na to i ne pomišljaju.

Očito je dakle, da ne osjećaju nikakvu krivnju za tuđu nesreću, u najgorem slučaju još i prebacuju krivnju na druge.

OPROST

Sasvim se drugačije ponaša onaj tko suosjeća. Osjećaj sućuti nužno budi želju za isprikom. Takav čovjek svoj postupak doživljava kao počinjenu nepravdu, suosjeća s drugim i želi ispraviti svoju pogrešku. Ukoliko od srca iskaže svoje žaljenje oštećenom, to će uzrokovati dvostruko izlječenje: Najprije će pomoći oštećenom, jer taj će se konačno osjetiti prihvaćenim, a zatim će pomoći i samome sebi.

Povrh toga, on ima priliku iskusiti veliku snagu opraštanja.

Snaga opraštanja snaga je mudraca. Mudrac zna da svi prave pogreške. Da su svi u jednom ili drugom obliku u nekom od života nekoga povrijedili.

Ovdje dolazimo do važnog duševnog zakona: **kako ja tebi, tako i sam sebi.**

Rama je i tu bio uzoran: On je prihvaćao svakoga tko bi došao k njemu tražeći zaštitu. Čak i ispriku Njegovog najvećeg neprijatelja Ravane smjesta je prihvatio.)

...

Vaš je izbor partnera u *najvećem* broju slučajeva određen strahovima. Strahovi, međutim, ne vode do pravoga partnera nego u slijepu ulicu jer strahove je potrebno nadvladati. A kako ćeš najbolje nadvladati strah ? Pogledavši mu u oči ! To se uvijek događa onda kada više ne možeš drukčije, kada se nađeš pred zidom slijepe ulice svog straha i kada više ne možeš ni naprijed ni natrag. Sada, kada više ne možeš natrag, vidiš da se u zidu kojeg si se toliko plašio nalaze velika vrata, koja lako možeš otvoriti i naći potpuno novi put.

Osamljenost, samoća i promjena u razmišljanju.

Put, cilj i snaga odnosa nalaze se u osobinama srca, a to su ljubav, predanost, požrtvornost, poštenje, vjernost. Borbe za prevlast i agresije tu nemaju mjesta !

Zbog toga nemoj nikada, nikada izabrati partnera pri čijem izboru tvoje srce nije prisutno, ili se čak i protivi. Nemoj agresije i borbe oko prevlasti nikada smatrati putem koji bi te mogao bilo kamo odvesti. Radije misli na to da je istina najbolja zaštita i da te zato samo istina vodi dalje. A ako se upustiš u borbe moći s partnerom, tada biraš borbu umjesto ljubavi. Tada nisi u istini jer, u biti, nemaš nikakav odnos već činiš sve da ga izbjegneš. Nemoj, međutim, iz te istine povući lakomisleni zaključak kako je rastava u tom slučaju "najpoštenije" rješenje. Radije povuci konsekvence iz svog dosadašnjeg ponašanja i karme koja je s njime povezana: razmisli što ti je činiti kako bi postigao ono što je uvijek tvoj cilj: živjeti s partnerom u miru i ljubavi.

...

I imaj uvijek na umu: tko kaže da nema sebi što prebaciti, da nema potrebe raditi na sebi, taj je uvijek *veći* slijepac od onog drugoga.

Bez obzira što učinili da bi izbjegli barem najljuće međusobne borbe, od presudnog je značenja da je vaša skrb uvijek usmjerena na dobrobit vaše djece. Vaša su djeca duše koje su vam povjerene. Za njih se imate brinuti. To je odgovornost koju imate prema sebi, prema djeci i prema zajednici u kojoj živite. Jer vaša su djeca društvo sutrašnjice. Kako se danas ponašaš prema svojoj djeci, tako se ponašaš prema sutrašnjem društvu. To je odgovornost koju imaš prema zemlji u kojoj živiš, koja se brine za tebe i bez čijega zauzimanja nikada ne bi mogao živjeti tako dobro kako živiš.

(Iz knjige 'Sai Baba govori Zapadu):

Odluka i obveza temeljne su snage u životu. One su zato skupa s ljubavlju i spremnosti na žrtvu neophodni oslonci braka. Bez tih četiriju stvari nijedan brak ne može uspjeti.

Misli uvijek na to, da žanješ ono što si posijao. To je temeljni Zakon života, kojem nitko ne može izbjeći.

Misliš li da možeš bilo koga prevariti, a da ti se to ne vrati ? Ako imaš takvu predodžbu, odbaci je još danas, jer ona je vrlo opasna.

Gledaj na brak na ispravan način: kako se danas ponašaš prema svom partneru, tako će se jednoga dana ophoditi prema tebi. Ako ga npr. napustiš zbog drugoga i slomiš mu srce, tada ćeš prije ili kasnije i sam to isto doživjeti.

I još nešto: napusti iluziju da bi mogao riješiti bilo koji problem, ako pobjegneš nekoj situaciji. Najviše što time možeš učiniti, to je odgoda onoga što moraš napraviti. Situacija od koje si danas pobjegao, opet će ti doći, jer ona je dio tvoje karme i bilo kada mora biti razriješena.)

(Iz knjige 'Sai Baba govori o svijetu i Bogu'):

Ako je tvoj partner nesretan, tada ti snosiš više od 50% odgovornosti. Zašto više od 50% ? Zato što si ti jedini čovjek kojega *ti* možeš promijeniti. Tvoja sadhana, tvoja duhovna zadaća, sastoji se u tome, liječiti sebe na taj način da otvoriš srce za partnera.

Patrick je na primjer još od djetinjstva bio toliko povrijeđen, da uopće nije bio sposoban uvidjeti koliko muke ima Marie s njim. Njegova se zadaća zbog toga sastojala u tome da najprije izliječi svoje srce i zatim ga otvori obitelji. Jer muškarac koji se ponaša tako da gubi i ženu i djecu, nema srca ni za svoju ženu, ni za djecu, a ni za sebe sama. Tko se ponaša na takav način da se obitelj raspada, taj još uvijek nije mnogo shvatio, jer razaranje obitelji jedan je od najvećih grijeha ovoga vremena.

Ako netko danas čuje riječ grijeh, trgne se. U pojmu grijeh nalazi se riječ ispaštanje (Igra riječi: njem. Sünde - grijeh, Sühne - ispaštati). Grijesi se moraju ispaštati.

...

Ljudi danas u prvome redu moraju naučiti da je njihova najpreča zadaća u obavezi prema obitelji. Tko napušta svoju djecu, preuzima na sebe veliku krivnju, jer djeca uče kroz primjer roditelja. A što uče u takvom slučaju ? Da se teškoće rješavaju kroz rastavu. Da čak i njihovi roditelji, koje su toliko voljeli, nisu bili spremni obuzdati svoj ego u tolikoj mjeri da bi našli neko zajedničko rješenje, uz pomoć kojeg bi njihova djeca i dalje mogla dijeliti zajednički dom s roditeljima. Lošim primjerom roditelja djeca se potiču na to da i sami čine isto i da se isto tako olako odnose prema odnosima – rezultat, na žalost, možemo promatrati svuda oko nas.

Zato je moja zadaća da vas učim da je sretno partnerstvo ono najbolje što možete učiniti za svijet. Ako ti ne uspije uspostaviti sretan odnos sa partnerom, i ako ti žena odnosno suprug kaže da te tvoje duhovne vježbe ne vode vašem zbližavanju, tada nemoj i dalje ostati sjediti pred svojim oltarom, nego idi nekom dobrom terapeutu i dopusti si pomoći. Za to ti je potrebna hrabrost. A hrabrost je prva dužnost svakoga građanina.

Izabrala: Gemini